

14463 LLEI 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de Canàries. («BOE» 137, de 8-6-1991, i «BOE» 254, de 23-10-1991.)

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

I

Les Canàries, des que van ser conquerides a finals del segle XV, han gaudit d'un règim economicofiscal excepcional respecte al que està en vigor a la resta del territori nacional. El caràcter insular, la llunyania, les condicions geogràfiques, geològiques i climàtiques especials, així com l'escassetat de recursos naturals han aconsellat històricament que s'adoptés aquest règim específic en l'àmbit de la legislació econòmica i fiscal espanyola. Aquesta especialitat i excepcionalitat economicofiscal de les illes Canàries s'ha adaptat, al llarg d'aquests gairebé cinc-cents anys, a les circumstàncies de cada època o moment històric. Amb el Reial decret de l'11 de juliol de 1852 es van configurar com a ports francs els de «Santa Cruz de Tenerife, Orotava, Ciudad Real de Las Palmas, Santa Cruz de La Palma, Arrecife de Lanzarote, Puerto de Cabras y San Sebastián» (article 1), amb la qual cosa s'incorporaven les franquícies duaneres com un element fonamental i configurador del règim fiscal aplicable a les illes. Aquestes franquícies duaneres després van ser ampliadades per la Llei de 10 de juny de 1870 al Puerto de Valverde de l'illa de Hierro (article 1), i als altres ports de la llavors província de Canàries (article 2), els ajuntaments dels quals es van comprometre a sufragar pel seu compte les despeses de recaptació i administració del ram. La Llei de ports francs de 6 de març de 1900 va confirmar, així mateix, aquestes franquícies duaneres, les va estendre a totes les illes Canàries i va ampliar l'àmbit de les franquícies canàries als impostos sobre el consum, com va confirmar el mateix Tribunal Suprem en la Sentència de 8 d'abril de 1964. La Llei del règim economicofiscal de 22 de juliol de 1972, en ratificar i actualitzar el règim economicofiscal de Canàries, que el pas del temps havia deteriorat i havia deixat inoperant en alguns aspectes, d'acord amb els canvis produïts en el sistema tributari espanyol per la reforma de l'11 de juny de 1964, va establir així mateix que no era aplicable a Canàries la renda de duanes amb algunes excepcions. A més, presenten una aplicació diferenciada respecte al règim comú, com a conseqüència que Canàries constitueix una àrea diferenciada en la imposició sobre el consum, l'impost general sobre el tràfic de les empreses. També s'establí una especialitat en els impostos directes en ampliar la quantia de la dotació al Fons de previsió per a inversions respecte a la que s'establí a la península i les Balears.

La instauració dels actuals cabildos insulars per la Llei d'11 de juliol de 1912 va comportar un nou plantejament del finançament de les corporacions locals canàries, que, des d'aleshores, han tingut un règim especial de finançament a través dels arbitris insulars. Els primers arbitris insulars van ser els d'importació i exportació de mercaderies que es van aplicar a partir de 1914, en dates diferents, en totes les illes Canàries. Des de 1937, també es va aplicar en tot l'arxipèlag l'arbitri sobre el tabac. L'arbitri sobre alcohols va ser un recurs propi dels cabildos de Tenerife, Gran Canaria i La Palma. La Llei de règim economicofiscal de Canàries de 22 de juliol de 1972 va derogar tot aquest complex sistema d'arbitris insulars i va crear, com a recur-

sos de les hisendes locals canàries, l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies amb les seves dues tarifes, general i especial, i el luxe, la qual cosa millorava la seva capacitat i feia que tinguessin un paper important en la promoció de l'expansió economicosocial de les illes.

Les circumstàncies singulars del règim economicofiscal de Canàries també han estat reconegudes i confirmades expressament a la disposició addicional tercera de la Constitució espanyola, i a l'article 45 de l'Estatut d'autonomia de Canàries.

Tot aquest procés de definició i adaptació històrica d'un règim economicofiscal especial ha tingut com a objectiu dotar Canàries dels instruments necessaris en cada etapa, per promoure'n el desenvolupament econòmic i social. Aquesta modificació també ha de tenir com a finalitat «establir un conjunt de mesures econòmiques i fiscals per promoure el desenvolupament econòmic i social de l'arxipèlag», tal com anuncia l'article 1r de la Llei vigent 30/1972, de 22 de juliol.

Tanmateix, d'una banda, el pas dels anys i, de l'altra, els profunds canvis que s'han produït a Espanya després de la promulgació de la Constitució de 1978 amb el repartiment constitucional de competències Estat-comunitats autònomes i, molt especialment, la signatura el 1985 del Tractat d'adhesió d'Espanya a la CEE i la reforma fiscal que aquesta adhesió va comportar, han produït un alt grau d'obsolescència del règim economicofiscal de Canàries, que ha generat un nivell elevat d'inoperància en les diferents figures tributàries aplicades a les illes i per a les quals ha estat necessari dictar, a fi de mantenir-ne provisionalment l'operativitat i eficàcia, una sèrie de mesures transitòries fins que no es duigués a terme una reforma a fons.

II

Amb aquesta Llei s'emprèn una reforma profunda dels aspectes fiscals recollits en el REF, de manera que, respectant l'especialitat canària que comporta una pressió fiscal indirecta, diferenciada i inferior a la resta de l'Estat, adequa les figures impositives que s'han d'aplicar a Canàries a les exigències de la Comunitat Econòmica Europea i alhora garanteix els ingressos de les corporacions locals i la seva expansió futura.

En aquest context, les figures tributàries que queden afectades per aquesta Llei són, dins de l'àmbit de la imposició local, els arbitris insulars a l'entrada de mercaderies i sobre el luxe i, dins de la imposició estatal, l'impost general sobre el tràfic de les empreses, l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost de societats, aquests dos últims només en el que fa referència a les disposicions relatives al Fons de previsió per a inversions.

No s'inclou dins del contingut d'aquesta Llei cap disposició en relació amb els impostos especials de naturalesa estatal, per tant aquests es continuen gestionant de la mateixa manera com fins ara.

III

Les bases i els principis més importants de la reforma que afronta aquesta Llei són els següents:

A) S'implanta l'arbitri sobre la producció i la importació, si bé s'exonera durant una etapa transitòria la producció interior dels béns que grava.

Des del moment de la seva implantació, queda definitivament subsumida la tarifa general de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies.

B) Pel que fa a la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies, aquesta es manté en els termes que preveu l'article 6 del Protocol 2 del Tractat d'adhesió. En el seu moment, i tenint en compte les circumstàncies que es poden donar en l'economia canària, el Govern espanyol ha de plantejar-ne a la Comissió la prolongació

més enllà de l'1 de gener de 1993 per a un període de temps limitat.

C) Es crea l'impost general indirecte canari, amb la finalitat de racionalitzar, simplificar i unificar l'actual imposició indirecta representada per l'impost general sobre el tràfic de les empreses i l'arbitri insular sobre el luxe. Es mantenen les especificitats del règim fiscal tradicional de les illes de manera compatible amb l'aprofundiment de la integració de Canàries en les polítiques de la Comunitat Europea.

L'impost general indirecte canari recau sobre les importacions, el lliuraments de béns, les execucions d'obra i les prestacions de serveis, i grava els factors de producció incorporats en cada fase del procés productiu.

No obstant això, i per mantenir les peculiaritats del règim economicofiscal de Canàries, els tipus de gravamen que s'estableixen, o els que s'estableixin en el futur, han de ser, en tot cas, inferiors respecte als propis de la imposició indirecta vigent a la resta del territori nacional. Una mesura paral·lela a l'anterior, i amb la mateixa finalitat, és l'exclusió de gravamen de les exportacions i operacions assimilades, les vendes al detall, les operacions fetes per subjectes passius amb un volum d'operacions inferior al límit que amb aquesta finalitat s'assenyali i les activitats agrícoles, ramaderes, pesqueres i de captació, producció i distribució d'aigua.

L'estructura de l'impost permet, en els casos en què sigui procedent, la devolució de les quotes suportades en els «inputs» de les diferents fases del procés d'importació, producció i comercialització.

D) En el marc de participació de les diferents administracions públiques implicades –Estat, Comunitat Autònoma i corporacions locals– correspon a l'Estat la titularitat normativa dels nous tributs. L'Estat dicta, així mateix, amb l'informe previ de la Comunitat Autònoma, les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació de la Llei. Per la seva banda, la Comunitat Autònoma ha de regular reglamentàriament els aspectes relatius a la gestió, liquidació, recaptació i inspecció de les noves figures, i també ha de tenir la iniciativa per a les modificacions dels tipus impositius de l'impost general indirecte que, si s'escau, s'hagin de realitzar en les lleis de pressupostos de l'Estat corresponents a cada any, i també per fixar els tipus de l'arbitri sobre la producció i importació dins dels límits establerts. Pel que fa a les corporacions locals, per donar compliment al principi d'autonomia, és necessari establir-ne, en el marc de la Comunitat Autònoma, la participació en la regulació i el control de les noves figures impositives i les seves recaptacions.

E) Per tal d'assegurar una gestió eficient del nou marc fiscal, d'acord amb les especificitats de Canàries, que sigui a la vegada compatible amb una complexitat inferior per al contribuent, s'atribueixen a la Comunitat Autònoma les competències de gestió de les noves figures tributàries esmentades.

F) Els rendiments obtinguts per l'arbitri sobre la producció i importació i per la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies, mentre aquesta última estigui en vigor, corresponen a les corporacions locals canàries.

La Comunitat Autònoma i les corporacions locals canàries són cotitulars, en les proporcions que es determinen, dels rendiments obtinguts per l'aplicació del nou impost general indirecte, substitutiu de l'IGTE i de l'arbitri insular sobre el luxe. Aquest repartiment proporcional s'efectua des del supòsit que la capacitat recaptadora estimada del nou impost en el primer any de la seva aplicació sigui igual a la suma de la recaptació per l'IGTE i per l'arbitri insular sobre el luxe. La Comunitat Autònoma ha de compensar, amb la part proporcional de la recaptació que se li atribueixi, la minoració que, segons el que s'ha dit, experimenti la seva participació en els ingressos de l'Estat, i, d'altra banda, en l'Acord signat per totes les

administracions afectades, assumeix el risc d'assegurar que les corporacions locals continuïn percebent, com a mínim, els recursos financers que els hauria correspost a través de l'arbitri insular sobre el luxe.

G) En el capítol d'incentius fiscals, es dissenya un sistema d'incentius a la inversió a Canàries en el qual, amb l'homologació de la seva regulació amb la de la resta del territori nacional, es conserva la peculiaritat que hi ha hagut fins ara, amb la flexibilitat adequada en establir un període transitori que permeti a les empreses i els empresaris que han portat a terme dotacions al Fons de previsió per a inversions efectuar la materialització d'aquestes dotacions en benefici de l'economia canària. Així mateix, es preveu que l'establiment del nou sistema no ha d'implicar la disminució de les inversions estatals en l'àmbit de Canàries.

IV

Finalment, s'ha de destacar que, com que s'ha de mantenir la capacitat financera de les administracions públiques, la reestructuració exposada s'ha de completar amb els ajustos financers que s'han previst perquè cap de les tres administracions afectades no pateixi minves en la quantia dels ingressos que obtenia de les figures substituïdes. En conseqüència, la pèrdua d'ingressos de la Hisenda de l'Estat, derivada de la integració de l'IGTE a l'impost general indirecte, es compensa deduït de la participació de la Comunitat Autònoma de Canàries en els ingressos de l'Estat els rendiments corresponents a aquest impost. Com a complement d'aquest ajust financer, les corporacions locals canàries han de percebre un finançament anàleg al que haurien obtingut en aquests moments per l'arbitri insular sobre el luxe i el de l'entrada de mercaderies, si no s'hagués produït l'adhesió d'Espanya a la CEE. Amb això es dona compliment al principi de suficiència financera de les corporacions locals, que recull l'article 142 de la Constitució. En particular, els cabildos insulars han de concórrer al repartiment de les participacions de les diputacions provincials, comunitats autònomes uniprovincials no insulars i consells insulars en els ingressos de l'Estat, de la mateixa manera en què ho facin els ajuntaments canaris, cosa a què s'ha d'arribar en l'exercici següent a aquell en què s'aprovi el nou règim economicofiscal.

D'altra banda, les mesures que incorpora aquesta Llei, que han de ser completades en un futur pròxim amb les que estableixi la Llei que ha de regular els aspectes econòmics del règim especial de Canàries, tenen per finalitat promoure el desenvolupament econòmic i social de l'arxipèlag.

LLIBRE PRELIMINAR

Finalitat de la Llei

Article 1r Finalitat de la Llei

Aquesta Llei té la finalitat d'adaptar i actualitzar els aspectes fiscals de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, del règim economicofiscal de Canàries, i ajustar-los a les actuals i previsibles condicions socioeconòmiques de l'arxipèlag. Alhora garanteix a les corporacions locals canàries la suficiència financera, especialment a través dels ingressos que s'hi regulen.

LLIBRE PRIMER

Impost general indirecte canari

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa i àmbit d'aplicació

Article 2n Naturalesa de l'impost

L'impost general indirecte canari és un tribut estatal de naturalesa indirecta que grava, en la forma i les condicions que preveu aquesta Llei, els lliuraments de béns i prestacions de serveis que facin empresaris i professionals, així com les importacions de béns.

Article 3r Àmbit espacial

1. Estan subjectes a l'impost general indirecte canari els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que s'hagin dut a terme a les illes Canàries, així com les importacions de béns en aquest territori.

A l'efecte d'aquest impost, l'àmbit espacial a què es refereix el paràgraf anterior comprèn el mar territorial fins al límit de dotze milles nàutiques que defineix l'article tercer de la Llei 10/1977, de 4 de gener, i l'espai aeri corresponent.

2. El que disposa el número anterior s'entén sense perjudici del que estableixen els tractats o convenis internacionals.

TÍTOL PRIMER

Tributació de les operacions subjectes

CAPÍTOL PRIMER

Delimitació del fet imposable

Article 4t Fet imposable

1. Estan subjectes a l'impost pel concepte de lliuraments de béns i prestacions de serveis les activitats d'empresaris i professionals a títol oneros, amb caràcter habitual o ocasional, en el desplegament de la seva activitat empresarial o professional.

2. Així mateix, està subjecta a l'impost pel concepte d'importacions de béns la seva entrada a les illes Canàries, siguin quins siguin el fi a què es destinin o la condició de l'importador.

3. La subjecció a l'impost es produeix amb independència dels fins o resultats que persegueixi l'activitat empresarial o professional o cada operació en particular.

4. Les operacions subjectes a aquest impost no estan subjectes al concepte de «transmissions patrimonials oneroses» de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els lliuraments i arrendaments de béns immobles que estiguin exempts de l'impost general indirecte canari.

Article 5è Concepte d'activitats empresarials o professionals

1. Són activitats empresarials o professionals les que impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans, o d'un d'aquests, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

En particular tenen aquesta consideració les extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloent-hi les agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres i l'exercici d'activitats professionals liberals i artístiques.

2. A l'efecte d'aquest impost, es consideren empresaris o professionals:

1. Les persones o entitats que facin habitualment activitats empresarials o professionals.

2. Les societats mercantils, en tots els casos.

3. L'habitualitat es pot acreditar per qualsevol dels mitjans de prova admissibles en dret.

Es presumeix l'habitualitat:

a) En els supòsits a què es refereix l'article 3 del Codi de comerç.

b) Quan per a la realització dels lliuraments de béns i prestacions de serveis subjectes a l'impost s'exigeixi contribuir per l'impost sobre activitats econòmiques.

4. En tot cas, es consideren empresaris o professionals els qui efectuïn les operacions següents:

a) La realització d'un o diversos lliuraments de béns o prestacions de serveis que suposin l'explotació d'un bé corporal o incorporat amb la finalitat d'obtenir-ne ingressos continuats en el temps.

b) La urbanització de terrenys i la promoció, construcció o rehabilitació d'edificacions per a la seva venda, adjudicació o cessió per qualsevol títol, encara que es facin ocasionalment.

A l'efecte d'aquest impost, es consideren edificacions no només els habitatges i edificis urbans, sinó també totes les construccions fetes, tant en el sòl com en el subsòl, sempre que siguin susceptibles d'utilització autònoma i independent.

5. S'entenen fets en l'exercici d'una activitat empresarial o professional, en tot cas:

a) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que duguin a terme les societats mercantils.

b) Les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o d'una part de qualssevol béns o drets que integrin el patrimoni empresarial o professional dels subjectes passius, fins i tot les que es facin pel cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinin la subjecció a l'impost.

Article 6è Concepte de lliurament de béns

1. S'entén per lliurament de béns la transmissió del poder de disposició sobre béns corporals.

A aquest efecte, es consideren béns corporals la calor, el fred, l'energia elèctrica i les altres modalitats d'energia.

2. En particular, es consideren lliuraments de béns:

1r La constitució, l'ampliació del contingut o la transmissió de drets reals d'ús o gaudi sobre béns immobles.

2n La transmissió de la propietat, l'ús o el gaudi de béns immobles mitjançant la cessió de títols que els atribueixin aquests drets.

3r La transmissió del poder de disposició sobre mercaderies mitjançant la cessió dels seus títols representatius.

4t Les execucions d'obra en què el cost dels materials que porti l'empresari excedeixi el 20 per 100 de la base imposable. No obstant això, les execucions d'obra que tinguin per objecte béns mobles corporals que hagi construït o acoblat amb l'empresari amb l'encàrrec previ del propietari de l'obra es consideren, en tot cas, lliuraments de béns.

5è Les aportacions no dineràries que facin els subjectes passius de l'impost d'elements del seu patrimoni

empresarial o professional a societats o comunitats de béns i les adjudicacions d'aquesta naturalesa en cas de la seva liquidació o dissolució total o parcial, sense perjudici de la tributació que sigui procedent d'acord amb les normes reguladores dels conceptes «actes jurídics documentats» i «operacions societàries» de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

6è Les transmissions de béns en virtut d'una norma o d'una resolució administrativa o jurisdiccional.

7è Les cessions de béns en virtut de contractes de vendes a terminis amb pacte de reserva de domini i d'arrendaments venda.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, s'assimilen als arrendaments venda els arrendaments amb opció de compra des del moment en què l'arrendatari es compromet a exercir l'opció de compra i, en general, els d'arrendaments de béns amb clàusula de transferència de la propietat, que vinculi les dues parts.

8è. Les transmissions de béns entre comitent i comissionista que actuï en nom propi que es facin en virtut de contractes de comissió de venda o de comissió de compra.

Article 7è Concepte de prestació de serveis

1. A l'efecte d'aquest impost, s'entén per prestació de serveis tota operació subjecta a l'impost que no tingui la consideració de lliurament de béns ni d'importació de béns.

2. En particular, es consideren prestacions de serveis:

1r L'exercici independent d'una professió, art o ofici.

2n Els arrendaments de béns, indústria o negoci, empreses o establiments mercantils, amb opció de compra o sense.

3r Les cessions d'ús o gaudi de béns mobles.

4t Les cessions i concessions de drets d'autor, les llicències, les patents, les marques de fàbrica i comercials i altres drets de propietat intel·lectual i industrial.

5è Les obligacions de fer i no fer i les abstencions que s'estipulin en contractes de venda en exclusiva o que derivin de convenis de distribució de béns en àrees territorials delimitades.

6è Les execucions d'obra que no tinguin la consideració de lliuraments de béns, d'acord amb el que disposa l'apartat 4t del número 2 de l'article 6è d'aquesta Llei.

7è Els traspessos de locals de negoci.

8è Els transports.

9è Els serveis d'hostaleria, restaurant o acampada i les vendes de begudes o aliments per al seu consum immediat en el mateix lloc.

10. Les operacions d'assegurança, reassegurança i capitalització.

11. Les prestacions d'hospitalització.

12. Els préstecs i crèdits.

13. El dret d'utilitzar instal·lacions esportives o recreatives.

14. L'explotació de fires i exposicions.

15. Les operacions de mediació i les d'agència o comissió quan l'agent o comissionista actuï en nom d'altri. Si actua en nom propi i intervé en una prestació de serveis, s'entén que ha rebut i prestat per si mateix els serveis corresponents.

Article 8è. Concepte d'importació de béns

1. Als efectes d'aquest impost, es defineix la importació com l'entrada de béns a les illes Canàries, procedents de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers, sigui quin sigui el fi a què es destinin o la condició de l'importador.

2. Sense perjudici del que preveu el número 1 anterior, també es considera importació:

1r L'autorització per al consum a les illes Canàries dels béns que estiguin reglamentàriament en els règims d'importació temporal, tràfic, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió o dipòsit, així com en zones i dipòsits francs.

2n La desafectació dels vaixells i, si s'escau, dels objectes incorporats o utilitzats a bord d'aquests, dels fins a què es refereix el número 1, apartat 2n de l'article 14 d'aquesta Llei, si l'entrada d'aquests vaixells o objectes en el territori a què es refereix aquest article s'ha beneficiat de l'exempció de l'impost.

3r La desafectació de les aeronaus i, si s'escau, dels objectes incorporats o utilitzats a bord d'aquestes, de les companyies que es dediquin essencialment a la navegació aèria internacional si l'entrada d'aquestes aeronaus o aquests objectes en el territori a què es refereix aquest article s'ha beneficiat de l'exempció de l'impost.

4t El canvi de les condicions en virtut de les quals s'ha aplicat l'exempció de l'impost als lliuraments o les transformacions dels vaixells, de les aeronaus i dels objectes incorporats o utilitzats per a l'explotació d'aquests mitjans de transport.

5è Les adquisicions realitzades a les illes Canàries dels béns el lliurament o la importació previs dels quals s'han beneficiat de l'exempció de l'impost en virtut del que disposen els números 6 i 7 de l'article 12, i els números 8 i 9 de l'article 14, tots dos d'aquesta Llei.

No obstant això, el que disposa el paràgraf anterior no és aplicable si l'adquirent exporta de manera immediata i definitiva els esmentats béns o els envia de la mateixa manera a la península i les Illes Balears, Ceuta o Melilla.

3. El que disposa el número 2 precedent, apartats 2n, 3r i 4t, no és aplicable si han passat quinze anys des de la realització de les importacions o els lliuraments exempts a què es refereixen aquests apartats.

Article 9è Supòsits de no-subjecció

No estan subjectes a l'impost:

1r Les transmissions següents de béns i drets:

a) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu, realitzada a favor d'un sol adquirent, si aquest continua exercint les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

b) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu o dels elements patrimonials afectes a una o diverses branques autònomes de l'activitat empresarial o professional del transmissor, en virtut d'operacions de fusió o escissió d'empreses a les quals es concedeixin els beneficis tributaris que preveu la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sempre que quedi acreditat en l'expedient que de la no-subjecció a l'impost d'aquesta transmissió no deriven distorsions en el seu funcionament normal.

A l'efecte que preveu aquesta lletra, s'entén per branca d'activitat la que es defineix al número 2 de l'article 15 de la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses.

c) La transmissió per causa de mort de la totalitat o una part del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu que es faci a favor dels adquirents que continuïn exercint les mateixes activitats empresarials o professionals del transmissor.

En tot cas, estan subjectes a l'impost els canvis d'afectació de béns o drets que es desafectin de les activitats empresarials o professionals que van determinar la no-subjecció a l'impost.

2n Els lliuraments de diners a títol de contraprestació o pagament.

3r Els serveis que hagin prestat persones físiques en règim de dependència que derivin de relacions laborals o

administratives, així com els que els socis de les cooperatives de treball associat hi hagin prestat.

4t Les transferències de béns o drets del patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu al seu patrimoni personal o al seu consum particular.

5è L'aplicació, total o parcial, a l'ús particular del subjecte passiu de béns afectes a les seves activitats empresarials o professionals.

6è El canvi d'afectació de béns corporals o de drets reals d'ús o gaudi sobre béns immobles d'un sector a un altre de l'activitat empresarial o professional del subjecte passiu.

7è L'afectació o, si s'escau, el canvi d'afectació de béns construïts, extrets, transformats, adquirits o importats en l'exercici d'una activitat empresarial o professional del subjecte passiu perquè siguin utilitzats en la seva activitat com a béns d'inversió.

8è La transmissió del poder de disposició sobre béns corporals o la cessió de drets reals d'ús o gaudi sobre béns immobles que integren el patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu que s'efectuï a títol gratuït.

9è Els lliuraments de béns o les prestacions de serveis que hagin fet directament l'Estat, les entitats en què s'organitza territorialment i els seus organismes autònoms, si s'efectuen mitjançant contraprestació de naturalesa tributària. No obstant això, en tot cas, hi estan subjectes les operacions que duguin a terme en l'exercici de les activitats següents:

- a) Telecomunicacions.
- b) Distribució d'aigua, gas, electricitat i energia tèrmica.
- c) Transports de béns i persones.
- d) Prestació de serveis portuaris i aeroportuaris, excepte quan corresponguin a activitats de transport entre illes de l'arxipèlag canari.
- e) Lliuraments de productes obtinguts, fabricats o transformats per ells mateixos.
- f) Les d'intervenció sobre productes agropecuaris dirigits a la regulació del mercat d'aquests productes.
- g) Explotació de fires i d'exposicions de caràcter comercial.
- h) Emmagatzematge i dipòsit.
- i) Les pròpies d'oficines comercials de publicitat i les d'agències de viatges.
- j) Explotació de cantines i menjadors d'empreses, cooperatives, econòmats i establiments similars.
- k) Ensenyament i alimentació, transport i allotjament que en siguin accessoris.
- l) Les comercials o mercantils dels ens públics de ràdio i televisió.
- m) Les d'escorxador.

10. La constitució de concessions i autoritzacions administratives, excepte les que tinguin per objecte la cessió del dret d'utilitzar immobles o instal·lacions en ports i aeroports.

CAPÍTOL II

Exempcions

Article 10. Exempcions en operacions interiors

1. Estan exempts d'aquest impost:

1) Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns que en siguin accessoris que duguin a terme els serveis públics postals.

L'exempció no s'estén a les telecomunicacions ni als transports de passatgers.

2) Les prestacions de serveis d'hospitalització i assistència sanitària i les altres que hi estiguin relacionades directament i que duguin a terme entitats de dret públic o

entitats o establiments privats en règim de preus autoritzats.

L'exempció no s'estén als serveis veterinaris.

3) L'assistència a persones físiques en l'exercici de professions mèdiques i sanitàries que defineixi com a tals l'ordenament jurídic, sigui quina sigui la persona a càrrec de la qual es faci la prestació del servei.

4) Els lliuraments de sang i altres fluids, teixits i altres elements del cos humà que es facin per a fins mèdics o de recerca o per al seu processament per a les mateixes finalitats.

5) Les prestacions de serveis que facin en l'àmbit de les respectives professions estomatòlegs, odontòlegs i protètics dentals, així com el lliurament, la reparació i la col·locació de pròtesis dentals i ortopèdies maxil·lars.

6) Els serveis que prestin directament als seus membres unions, agrupacions o entitats constituïdes per persones físiques o jurídiques que exerceixin essencialment una activitat exempta o no subjecta a l'impost, si hi concorren les condicions següents:

- a) Que aquests serveis s'utilitzin de manera directa i exclusiva en aquesta activitat i siguin necessaris per al seu exercici.
- b) Que els membres es limitin a reemborsar la part que correspongui en les despeses fetes en comú.
- c) Que es reconegui prèviament el dret a l'exempció en la forma que es determini en el reglament de l'impost.

L'exempció no s'aplica als serveis que presten les societats mercantils.

7) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que, per al compliment dels seus fins específics, duguin a terme la Seguretat Social, directament o a través de les seves entitats gestores o col·laboradores.

Aquesta exempció només s'aplica en els casos en què els qui facin aquestes operacions no percebin cap contraprestació dels adquirents dels béns o dels destinataris dels serveis diferents de les cotitzacions fetes a la Seguretat Social.

8) N'estan exemptes les prestacions de serveis d'assistència social següents que duguin a terme entitats de dret públic o entitats o establiments privats de caràcter social:

- a) Protecció de la infància i de la joventut.
- b) Assistència a la tercera edat.
- c) Assistència a minusvàlids físics o mentals.
- d) Assistència a minories ètniques.
- e) Assistència a refugiats i asilats.
- f) Assistència a transeünts.
- g) Assistència a dones amb càrregues familiars no compartides.
- h) Acció social comunitària i familiar.
- i) Prevenció de la delinqüència i reinserció social.
- j) Assistència a alcohòlics i toxicòmans.
- k) Assistència a exreclusos.

L'exempció comprèn la prestació d'aquests serveis socials, així com els d'alimentació, allotjament o transport accessoris dels anteriors que hagin prestat els establiments o les entitats esmentats amb mitjans propis o aliens.

9) Les prestacions de serveis relatives a l'educació de la infància o de la joventut, a l'ensenyament en tots els nivells i grau del sistema educatiu, a les escoles d'idiomes i a la formació o al reciclatge professional, que duguin a terme centres docents, així com els serveis d'alimentació, allotjament o transport accessoris dels anteriors que prestin directament els esmentats centres, amb mitjans propis o aliens.

10) Les classes a títol particular sobre matèries incloses en els plans d'estudis de qualsevol dels nivells i graus

del sistema educatiu, impartides fora dels centres docents i amb independència d'aquests.

11) Les cessions de personal que facin, en el compliment dels seus fins, institucions religioses legalment reconegudes per a l'exercici de les activitats següents:

- a) Hospitalització, assistència sanitària i altres serveis directament relacionats.
- b) Les d'assistència social que s'inclouen a l'apartat 8) anterior.
- c) Educació, ensenyament, formació i reciclatge professional.

12) Les prestacions de serveis i els lliuraments de béns accessoris que facin directament als seus membres organismes o entitats legalment reconeguts que no tinguin finalitat de lucre, amb uns objectius que siguin exclusivament de naturalesa política, sindical, religiosa, patriòtica, filantròpica o cívica, que es duguin a terme per a la consecució de les seves finalitats específiques, sempre que no percebin dels beneficiaris d'aquestes operacions cap contraprestació diferent de les cotitzacions que es fixen en els seus estatuts.

El gaudi d'aquesta exempció requereix que sigui reconeguda prèviament per la Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries, d'acord amb el procediment que es fixi reglamentàriament.

13) Els serveis prestats per entitats de dret públic, federacions esportives o entitats o establiments esportius privats de caràcter social als qui practiquen l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o entitat a càrrec de la qual es faci la prestació, sempre que aquests serveis estiguin directament relacionats amb les pràctiques esmentades i les quotes no superin les quantitats que s'indiquen a continuació:

Quotes d'entrada o admissió: 200.000 pessetes.
 Quotes periòdiques: 3.000 pessetes mensuals.

Aquestes quanties es poden modificar en la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any.

14) Les prestacions de serveis que s'esmenten tot seguit que duguin a terme entitats de dret públic o entitats o establiments culturals de caràcter social:

- a) Les pròpies de biblioteques, arxius i centres de documentació.
- b) Les visites a museus, galeries d'art, pinacoteques, monuments, llocs històrics, jardins botànics i parcs zoològics.
- c) Les representacions teatrals, musicals, coreogràfiques, audiovisuals i cinematogràfiques.
- d) L'organització d'exposicions i conferències.

15) El transport de malalts o ferits en ambulàncies o vehicles adaptats especialment per fer-ho.

16) Les operacions d'assegurança, reassegurança i capitalització, així com les prestacions de serveis que s'hi relacionin que duguin a terme agents i corredors d'assegurances i reassegurances.

17) Els lliuraments d'efectes timbrats de curs legal a Espanya per un import no superior al seu valor facial.

18) Les operacions financeres següents, sigui quina sigui la condició del prestatari i la manera en què s'instrumenti, fins i tot mitjançant efectes financers:

- a) Els dipòsits en efectiu en les seves diverses formes i les altres operacions que s'hi relacionen.
- b) La concessió de crèdits i préstecs en diners, sigui quina sigui la condició del prestatari i la manera en què s'instrumenti, fins i tot mitjançant efectes financers.
- c) Les altres operacions, incloent-hi la gestió, relatives a préstecs o crèdits efectuades pels qui els van concedir.
- d) La prestació de fiances, avals, caucions, garanties i crèdits documentaris.

L'exempció s'estén a la gestió de garanties de préstecs o crèdits que hagin dut a terme els qui van concedir els préstecs o crèdits garantits o les mateixes garanties.

e) Les operacions relatives a transferències, girs, xecs, lliurances, pagarés, lletres de canvi, targetes de pagament o de crèdit i altres ordres de pagament, incloent-hi la compensació interbancària de xecs i talons.

f) Les operacions de compravenda, canvi i serveis anàlegs que tinguin per objecte divises, bitllets de banc i monedes que siguin mitjans legals de pagament, excepte les monedes i els bitllets de col·lecció.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, es consideren de col·lecció les monedes i els bitllets que no són utilitzats normalment per a la seva funció de mitjà legal de pagament o que tenen un interès numismàtic, i les peces de plata, or o d'un altre metall.

g) Els serveis i les operacions relatius a accions, participacions en societats, obligacions i altres títols valors no esmentats a les lletres anteriors a aquest apartat 18), llevat de:

- a') Els representants de mercaderies.
- b') Els títols la possessió dels quals assegurin de fet o de dret la propietat, l'ús o el gaudi exclusiu d'un bé immoble.

h) La negociació i mediació, tant si comporta la fe pública com si no, en les operacions exemptes descrites a les lletres anteriors d'aquest apartat 18).

i) la gestió dels fons d'inversió mobiliària, de pensions, d'inversions en actius del mercat monetari, de regulació del mercat hipotecari i col·lectius de jubilació, constituïts d'acord amb la seva legislació específica.

j) Els serveis d'intervenció en les operacions descrites en les lletres anteriors d'aquest apartat 18) prestats per agents de canvi i borsa, corredors de comerç, col·legiats i notaris.

19) Les loteries, les apostes i els jocs organitzats per l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat i l'Organització Nacional de Cecs i, si s'escau, pels òrgans corresponents de la Comunitat Autònoma de Canàries, així com les activitats d'autorització o realització no autoritzada de les quals constitueixi els fets imposables de la taxa sobre rifes, tómboles, apostes i combinacions aleatòries o de la taxa que grava els jocs de sort, envit o atzar.

20) Els lliuraments de terrenys que no tinguin la condició d'edificables.

A aquest efecte, es consideren edificables els terrenys qualificats com a solars per la Llei del sòl i altres normes urbanístiques, així com els altres terrenys aptes per a l'edificació perquè aquesta ha estat autoritzada per la llicència administrativa corresponent.

L'exempció no s'estén als lliuraments dels terrenys següents que no tinguin la condició d'edificables:

- a) Els de terrenys urbanitzats o en curs d'urbanització, que duguin a terme el promotor de la urbanització.
- b) Els de terrenys en els quals hi hagi edificacions en curs de construcció o acabades, en les condicions i amb els límits que es determinin reglamentàriament.

No obstant això, n'estan exempts els lliuraments de terrenys no edificables en què estiguin enclavades edificacions de caràcter agrari indispensables per a la seva explotació i els dels terrenys de la mateixa naturalesa en què hi hagi construccions paralitzades, ruïnoses o derruïdes.

21) Els lliuraments de terrenys que es realitzin com a conseqüència de l'aportació inicial que facin a les juntes de compensació els propietaris de terrenys inclosos en polígons d'actuació urbanística i les adjudicacions de terrenys que efectuïn als propietaris esmentats les mateixes juntes en proporció a les seves aportacions.

L'exempció s'estén als lliuraments de terrenys que s'obtinguin de la reparcel·lació en les condicions que s'indiquen en el paràgraf anterior.

Aquesta exempció està condicionada al compliment dels requisits que exigeix la legislació urbanística.

22) Els lliuraments segons i ulteriors d'edificacions, incloent-hi els terrenys en què estiguin enclavades, si tenen lloc un cop acabada la construcció o rehabilitació.

L'exempció no s'estén:

a) Als lliuraments d'edificacions que hagin fet, en l'exercici de l'opció de compra inherent a un contracte d'arrendament financer, entitats autoritzades a fer aquestes operacions segons la Llei 26/1988, de 29 de juliol.

b) Als lliuraments d'edificacions perquè siguin rehabilitades immediatament per l'adquirent, sempre que es compleixin els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

A l'efecte del que disposa aquesta Llei, es considera primera transmissió la que ha fet el promotor, sempre que tingui lloc una vegada acabada l'edificació o rehabilitació i abans de la utilització ininterrompuda per un termini de dos anys pel propietari o per titulars de drets reals d'ús o gaudi o de la cessió de l'edificació pel mateix termini en virtut de contractes d'arrendament sense opció de compra.

23) Els arrendaments que tinguin la consideració de serveis i que tinguin per objecte terrenys o habitatges, incloent-hi els annexos i garatges arrendats conjuntament amb aquests.

L'exempció no comprèn:

a) Els arrendaments de terrenys per a estacionament de vehicles.

b) Els arrendaments de terrenys per a dipòsit o emmagatzematge de béns, mercaderies o productes.

c) Els arrendaments a tercers per a exposicions o per a publicitat.

d) Els arrendaments amb opció de compra de terrenys o habitatges la transmissió dels quals estigui subjecta a l'impost i no n'estigui exempta.

24) Els lliuraments de béns que hagin estat utilitzats pel transmissor exclusivament en la realització d'operacions exemptes de l'impost en virtut del que estableix aquest article, sempre que al subjecte passiu no se li hagi atribuït el dret d'efectuar la deducció total o parcial de l'impost suportat en realitzar l'adquisició o importació d'aquests béns o dels seus elements components.

25) Els lliuraments de béns l'adquisició o importació dels quals o la dels seus elements components no hagi determinat el dret de deduir a favor del transmissor perquè aquests béns no estan directament relacionats amb l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o perquè estan en alguns dels supòsits d'exclusió del dret de deduir que preveu aquesta Llei.

26) Els lliuraments de pintures o dibuixos fets a mà i els d'escultures, gravats, estampes i litografies, sempre que, en tots els casos, es tracti d'obres originals i els lliurin els seus autors o tercers que actuïn en nom i per compte d'aquests.

27) Els lliuraments de béns que duguin a terme els comerciants detallistes. L'exempció no s'estén als lliuraments de béns i prestacions de serveis que facin aquests subjectes al marge d'aquesta activitat comercial.

L'exempció tampoc no s'estén al primer lliurament de béns que s'importin en el territori de la Comunitat Autònoma de Canàries, sigui quina sigui la naturalesa dels receptors dels béns i de l'importador, sense perjudici del que estableix l'apartat següent.

28) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que facin subjectes passius persones físiques amb un volum total d'operacions realitzades durant l'any natu-

ral immediatament anterior que no hagi superat els 3.000.000 de pessetes.

Aquest límit s'ha de revisar automàticament cada any per la variació de l'índex de preus al consum.

29) Els serveis professionals, incloent-hi aquells que tinguin una contraprestació que consisteixi en drets d'autor, prestats per artistes plàstics, escriptors, col·laboradors literaris, gràfics i fotogràfics de diaris i revistes, compositors musicals, autors d'obres teatrals i els autors de l'argument, l'adaptació, el guió o els diàlegs de les obres audiovisuals.

2. A l'efecte del que disposa el número anterior, es consideren entitats o establiments de caràcter social aquells en què hi concorren els requisits següents:

1r No tenir finalitat de lucre i dedicar, si s'escau, els beneficis obtinguts eventualment a l'exercici d'activitats exemptes de la mateixa naturalesa.

2n Els càrrecs de patrons o representants legals han de ser gratuïts i no han de tenir interès en els resultats econòmics de l'explotació per si mateixos o a través de la persona interposada.

3r Els socis, comuners o partícips de les entitats o els establiments, i els seus cònjuges o parents consanguinis, fins al segon grau inclusivament, no poden ser destinataris principals de les operacions exemptes ni poden gaudir de condicions especials en la prestació dels serveis.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica si es tracta de les prestacions de serveis a què es refereix el número 1, apartats 8) i 13) d'aquest article.

3. A l'efecte d'aquest impost, es consideren comerciants detallistes els subjectes passius en els quals concorren els requisits següents:

1r Que duguin a terme habitualment vendes de béns mobles o semovents sense haver-los sotmès a cap procés de fabricació, elaboració o manufactura, per si mateixos o per mitjà de tercers.

2n Que la suma de les contraprestacions corresponents als lliuraments d'aquests béns als qui no tinguin la condició d'empresaris o professionals o a la Seguretat Social, efectuades durant l'any precedent, hagi sobrepassat el 70 per 100 del total de les que s'hagin fet.

3r Per aplicar el que disposa el número anterior, es considera que no són operacions de transformació i, per tant, no es perd la condició de comerciants detallistes per la realització d'aquestes operacions, les que s'esmenten a continuació:

1. Les de classificació i envasament de productes.

2. Les de col·locació de marques o etiquetes, així com les de preparació i tall prèvies al lliurament dels béns transmesos.

3. Les manipulacions que es determinin reglamentàriament.

Article 11. Exempcions relatives a les exportacions

N'estan exempts:

1. Els lliuraments de béns s'hagin enviat amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE, o bé que el transmissor o un tercer en nom i per compte d'aquest hagin exportat definitivament a països tercers.

2. Els lliuraments dels béns que s'hagin enviat amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé que l'adquirent no establert a les illes Canàries o un tercer en nom i per compte d'aquest hagin exportat definitivament a països tercers.

Si es tracta de lliuraments de béns a viatgers residents a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers, l'exemp-

ció només afecta les operacions que es refereixen als béns i que s'efectuen en les condicions que es determinen reglamentàriament.

L'exempció que estableix aquest número 2 no comprèn els lliuraments de béns destinats a l'equipament o avituallament d'embarcacions esportives o d'esbarjo, d'avions de turisme o de qualsevol mitjà de transport d'ús privat de l'adquirent.

3. Les prestacions de serveis que consisteixen en treballs fets sobre béns mobles adquirits a l'interior de les illes Canàries o importats per ser objecte d'aquests treballs a les illes Canàries i per ser enviats després amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o per ser exportats definitivament a països tercers per qui els ha prestat o pel seu destinatari no establert a les illes Canàries o per tercers en nom i per compte de qualsevol d'ells.

4. Els lliuraments de béns a organismes reconeguts degudament que els enviïn amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE, o que els exportin definitivament a països tercers en el marc de les seves activitats humanitàries, caritatives o educatives, amb el reconeixement previ del dret a l'exempció en la forma que es determini reglamentàriament.

5. Les prestacions de serveis, incloent-hi les de transport i operacions accessòries, diferents de les que gaudeixin d'exempció d'acord amb l'article anterior d'aquesta Llei, si estan relacionades directament amb les exportacions o amb els enviaments de béns a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o qualsevol altre Estat membre de la CEE.

6. Les prestacions de serveis fetes per intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers, quan intervinguin en les operacions que es descriuen en aquest article o en les que es fan fora de les illes Canàries.

Aquesta exempció no s'aplica als serveis de mediació de les agències de viatges que contractin en nom i per compte del viatger prestacions que es duguin a terme a la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla, o en qualsevol altre Estat membre de la CEE.

Article 12. Exempcions en operacions assimilades a les exportacions

N'estan exempts les operacions següents:

1. Els lliuraments, les construccions, les transformacions, les reparacions, el manteniment, el noliejament total o l'arrendament dels vaixells afectes essencialment a la navegació marítima internacional i dels destinats exclusivament al salvament, l'assistència marítima o la pesca costanera, així com els lliuraments, els arrendaments, la reparació i la conservació dels objectes, fins i tot els equips de pesca, incorporats en aquests vaixells després de la seva inscripció en el Registre de matrícula de vaixells corresponent o que s'utilitzin per a la seva explotació i que hi estiguin a bord.

S'exceptuen de l'exempció les operacions que s'indiquen en el paràgraf anterior relatives als vaixells de guerra, esportius o d'esbarjo i als objectes que incorporen.

2. Els lliuraments de productes d'avituallament que estiguin a bord dels vaixells següents:

1r Els que duguin a terme navegació marítima internacional.

2n Els afectes al salvament o a l'assistència marítima.

3r Els afectes a la pesca costanera, sense que l'exempció s'estengui a les provisions de bord.

En cap cas no n'estan exempts els lliuraments de productes d'avituallament que estiguin a bord de vaixells esportius o d'esbarjo o, en general, d'ús privat.

3. Els lliuraments, les construccions, les transformacions, les reparacions, el manteniment, el noliejament total o l'arrendament de les aeronaus utilitzades exclusivament per les companyies que es dediquin essencialment a la navegació aèria internacional, així com els lliuraments, les reparacions, el manteniment i l'arrendament dels béns incorporats en aquestes aeronaus després que siguin inscrites en el Registre d'aeronaus o que es facin servir per a la seva explotació i que estiguin a bord d'aquestes.

4. Els lliuraments de productes destinats a l'avituallament de les aeronaus que facin navegació aèria internacional, si els adquireixen les companyies a què pertanyin aquestes aeronaus i s'introdueixen en els dipòsits de les companyies controlats per les autoritats competents.

5. Les prestacions de serveis diferents de les enumerades en els números 1 i 3 d'aquest article, realitzades per atendre les necessitats directes dels vaixells i les aeronaus que s'hi consideren i del seu carregament.

6. Els lliuraments de béns i prestacions de serveis que es facin en el marc de les relacions diplomàtiques i consulars en els casos i amb els requisits que es determinin reglamentàriament.

7. Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis destinats als organismes internacionals reconeguts per Espanya o als membres amb estatut diplomàtic d'aquests organismes, dins dels límits i amb les condicions que fixen els convenis internacionals.

8. Els lliuraments d'or al Banc d'Espanya.

9. Els lliuraments d'or en lingots destinats al seu dipòsit en entitats financeres perquè serveixi de suport a l'emissió de certificats acreditatius d'aquests dipòsits.

10. Les prestacions de serveis que facin intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers quan intervinguin en les operacions que es descriuen en aquest article.

11. Els transports de viatgers i els seus equipatges per via marítima o aèria que s'iniciïn a les illes Canàries i que acabin a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers, o viceversa.

12. Els serveis que prestin empreses de serveis públics de telecomunicació a d'altres amb la mateixa activitat establertes a l'estranger per a la realització d'aquests serveis públics quan hagin estat iniciats fora del territori espanyol.

Article 13. Exempcions relatives a les zones i dipòsits francs, dipòsits i règims aranzelarís no subjectes

1. Estan exemptes les operacions següents relacionades amb les zones i els dipòsits francs i els dipòsits duaners, sempre que es compleixi, si s'escau, el que disposa la legislació aplicable i els béns a què es refereixen romanguin reglamentàriament en aquestes àrees sense ser utilitzats ni consumits:

1r Els lliuraments de béns expedits o transportats en aquestes àrees per ser col·locats a l'empara dels règims que els corresponguin.

També en queden exemptes les prestacions de serveis relacionades directament amb els lliuraments a què es refereix el paràgraf anterior.

2n Els lliuraments de béns que estan en aquestes àrees, així com les prestacions de serveis relacionades directament amb aquests lliuraments.

3r Les prestacions de serveis que es refereixin als béns que estiguin a l'empara d'aquestes àrees.

4t Les prestacions de serveis que facin intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers quan intervinguin

guin en les operacions que es descriuen en els apartats 1r, 2n i 3r anteriors.

2. També estan exemptes les operacions següents relacionades amb els béns importats en els règims de trànsit, importació temporal o perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, mentre romanguin en aquestes situacions i es compleixi, si s'escau, el que disposa la legislació aplicable:

1r Els lliuraments dels béns que estiguin a l'empara d'aquests règims i les prestacions de serveis relacionades directament amb aquests lliuraments.

2n Les prestacions de serveis que facin intermediaris que actuïn en nom i per compte de tercers quan intervinguin en les operacions que es descriuen en l'apartat anterior.

3r Les prestacions de serveis que es declarin exemptes en els números 1 i 2 d'aquest article no inclouen, en cap cas, les que gaudeixin d'exempció en virtut de l'article 10 d'aquesta Llei.

Article 14. Exempcions en importacions definitives de béns

Estan exemptes de l'impost les importacions de béns a les illes Canàries i les prestacions de serveis que s'especifiquen a continuació, sempre que es compleixin les condicions i els requisits que exigeixen les normes de desplegament d'aquesta Llei i els altres que estableixen les disposicions que els són aplicables.

1. Les importacions definitives dels béns següents:

1r La sang i altres fluids, teixits i altres elements del cos humà per a fins mèdics o de recerca o per al seu processament per als mateixos fins.

2n Els vaixells afectes essencialment a la navegació marítima internacional i els dedicats exclusivament al salvament, a l'assistència marítima o a la pesca costanera, així com els objectes incorporats a aquests vaixells o que es destinin a ser utilitzats per a la seva explotació i que estiguin a bord d'aquests, incloent-hi l'armament de pesca.

L'exempció no s'estén als vaixells de guerra ni a les embarcacions esportives o d'esbarjo.

3r Les aeronaus destinades a ser utilitzades exclusivament per les companyies que es dediquen essencialment a la navegació aèria internacional i els objectes incorporats a aquestes aeronaus o que s'utilitzin per a la seva explotació i que estiguin situats a bord d'aquestes.

4t Els productes d'avituellament que, des del moment en què es produeix l'entrada a les illes Canàries fins a l'arribada al port o els ports situats en aquest territori que constitueixin escales dels seus viatges i durant el temps que hi romanguin pel que sigui necessari per complir els seus fins, s'hagin consumit o estiguin a bord dels vaixells que duguin a terme navegació marítima internacional.

5è Els productes d'avituellament que, des de l'entrada a les illes Canàries fins a l'arribada a l'aeroport o els aeroports situats en aquest territori que constitueixin escales dels seus viatges i durant el temps que hi romanguin pel que sigui necessari per complir els seus fins, s'hagin consumit o estiguin a bord de les aeronaus que duguin a terme navegació aèria internacional.

6è Els productes que s'utilitzin en l'avituellament de vaixells i aeronaus que facin navegació internacional quan siguin importats per les companyies de navegació marítima o aèria que utilitzin aquests vaixells o aquestes aeronaus.

7è Els bitllets de banc en curs legal.

8è Els títols valors.

9è Les pintures i els dibuixos fets a mà i les escultures, els gravats, les estampes i les litografies, sempre que

en tots els casos es tracti d'obres originals i les importacions les facin directament els seus autors.

2. Les importacions d'or que faci el Banc d'Espanya i les d'or en lingots destinats al seu dipòsit en entitats financeres perquè serveixi de suport a l'emissió de certificats acreditatius d'aquests dipòsits.

3. Les importacions definitives que s'indiquen a continuació, quan l'importador sol·liciti l'exempció i es compleixin les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

1r Els béns personals importats per persones físiques que traslladin la seva residència habitual des de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea o des de països tercers fins a Canàries.

S'entén per béns personals els destinats a l'ús personal de l'interessat o a les necessitats de la seva llar, sempre que aquests béns, per la seva naturalesa o quantitat, no constitueixin una expedició comercial ni es destinin als fins d'una activitat econòmica, llevat dels instruments portàtils necessaris per a l'exercici de la professió o l'ofici de l'importador.

Els béns a què es refereix l'apartat 28è d'aquest número 3 només poden ser importats amb exempció fins al límit de les quantitats que s'admetin amb exempció en el règim de viatgers que regula aquest apartat. No obstant això, si l'interessat ha tingut la seva residència anterior a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, l'exempció s'estén fins al quàdruple d'aquestes quantitats.

L'exempció està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Que els béns s'hagin adquirit en les condicions normals de tributació del país d'origen o procedència i que no s'hagin beneficiat, amb motiu de la seva sortida d'aquests països, d'exempció o devolució dels impostos suportats.

Es considera acomplert aquest requisit si els béns s'han adquirit a l'empara de les exempcions que estableixen els règims diplomàtic o consular o a favor dels membres dels organismes internacionals reconeguts i amb seu a l'Estat d'origen, amb els límits i les condicions que fixen els convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o els acords de seu.

b) Els vehicles de motor per circular per carretera, incloent-hi els remolcs, les caravanes, els habitatges transportables, les embarcacions d'esbarjo i els avions de turisme han d'haver estat afectes a l'ús dels interessats abans del trasllat de la seva residència, durant un període mínim de dotze mesos si s'han beneficiat de les exempcions a què es refereix el paràgraf segon de la lletra a) anterior, i de sis mesos en els altres casos.

Els béns que s'indiquen en el paràgraf anterior no poden ser transmesos, cedits o arrendats durant els dotze mesos següents a la seva importació, llevat de causa justificada.

c) Els béns diferents dels compresos a la lletra b) anterior que s'hagin beneficiat de les exempcions a què es refereix el paràgraf segon de la lletra a) precedent han d'haver estat afectes a l'ús dels interessats durant un període mínim de sis mesos abans del trasllat de residència.

d) Que els interessats acreditin haver viscut en la seva residència anterior durant els períodes mínims següents: cent vuitanta-cinc dies per any natural, si procedeixen de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, i dotze mesos si procedeixen de països que no pertanyen a aquesta Comunitat.

2n Els béns personals que importin persones que, amb motiu del seu matrimoni, traslladin la seva residència des de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o l'estranger fins a Canàries.

L'exempció també s'estén a les importacions dels regals oferts habitualment amb motiu de matrimoni que rebin les persones a què es refereix el paràgraf anterior, dels qui tinguin la residència habitual en un altre territori de la Comunitat Econòmica Europea i el valor unitari dels regals no excedeixi el contravalor en pessetes de 350 ecus, o dels qui tinguin la residència habitual fora d'aquesta Comunitat i el valor unitari dels regals no excedeixi el contravalor en pessetes de 200 ecus.

Si es tracta dels béns a què es refereix l'apartat 28è d'aquest número 3, l'exempció s'aplica fins als límits que s'assenyalen a l'apartat 1r anterior per a aquests béns.

L'exempció està condicionada a la concurrència dels requisits següents:

- a) Els establerts en el paràgraf quart de l'apartat 1r anterior, lletres a), b) i c).
- b) Que l'interessat aporti la prova del seu matrimoni.
- c) Si la importació es fa abans de la celebració del matrimoni, l'Administració pot exigir la prestació d'una garantia.

3r Els béns personals que importin persones físiques que hagin adquirit la propietat o l'usdefruit d'aquests béns per causa de mort, si l'adquirent té la residència habitual en el territori d'aplicació de l'impost.

També s'aplica l'exempció si l'adquirent té una residència secundària en el territori d'aplicació de l'impost, si els béns procedeixen de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea.

Si es tracta dels béns a què es refereix l'apartat 28è d'aquest número 3, l'exempció només s'aplica en els límits que estableix l'apartat 1r anterior.

També estan exemptes de l'impost les importacions de béns personals la propietat o l'usdefruit dels quals han estat adquirits per causa de mort per entitats sense finalitat de lucre establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

4t Els béns personals que importi un particular per moblar una residència secundària a Canàries.

També es beneficien de l'exempció els béns personals que es destinin a la residència habitual o a una altra de secundària de l'importador a Canàries, procedents d'una residència secundària del mateix importador que s'abandoni a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, sempre que aquests béns hagin estat realment destinats a l'ús de l'interessat en aquesta residència secundària amb anterioritat al seu abandonament.

L'exempció està condicionada al compliment dels requisits següents:

- a) Els que estableix el paràgraf quart, lletres a) i c) de l'apartat 1r anterior.
- b) Que l'importador sigui propietari de l'habitatge secundari, o arrendatari per un termini mínim de dotze mesos.
- c) Que els béns corresponguin al mobiliari normal de l'habitatge secundari.

5è Els efectes personals i objectes de mobiliari usats que pertanyin a estudiants que tenen la residència habitual a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers i que han de residir temporalment a les illes Canàries per fer els estudis en aquest territori. Així mateix, s'inclouen en l'exempció els objectes i instruments usats que utilitzen normalment aquests estudiants en la realització dels seus estudis.

L'exempció sols es concedeix una vegada durant cada any escolar.

6è Els béns que s'esmenten a continuació la importació dels quals estigui desproveïda de caràcter comercial:

a) Les condecoracions atorgades per les autoritats de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers a persones que tinguin la residència habitual en el territori de les illes Canàries.

b) Les copes, les medalles i els objectes similars de caràcter essencialment simbòlic, concedits a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers a persones que tinguin la residència habitual en el territori de les illes Canàries, en homenatge a les seves activitats artístiques, científiques, esportives o públiques o en reconeixement concret, amb la condició que siguin importats per les mateixes persones a les quals s'han concedit.

c) Les copes, les medalles i els objectes similars de caràcter essencialment simbòlic, lliurats gratuïtament per autoritats o persones establertes a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers per ser lliurats amb la mateixa finalitat que s'indica a la lletra b anterior, en el territori de les illes Canàries.

d) Les recompenses, els trofeus, els records de caràcter simbòlic i d'escàs valor, destinats a ser distribuïts gratuïtament a persones que tinguin la residència normal en el territori de les illes Canàries, amb motiu de congressos, reunions de negocis o manifestacions similars de caràcter internacional.

7è Les trameses adreçades a persones o entitats autoritzades per rebre-les, de mostres de substàncies referenciades autoritzades per l'Organització Mundial de la Salut per al control de la qualitat de les matèries que es fan servir per a la fabricació de medicaments.

8è Els béns que, en concepte d'obsequi i amb caràcter ocasional:

a) Importin persones que hagin fet una visita oficial a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o a països tercers.

b) Importin persones que facin una visita oficial a les illes Canàries per ser lliurats a autoritats o entitats oficials d'aquest territori.

c) Enviïn a les autoritats o entitats oficials de les illes Canàries autoritats o entitats oficials de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers.

En tot cas, les exempcions d'aquest apartat estan limitades pel contingut de les disposicions aplicables en el trànsit internacional de viatgers.

9è Els béns destinats a ser usats o consumits mentre s'estiguin a les illes Canàries els caps d'Estat estrangers, els qui els representin o tinguin prerrogatives anàlogues, a condició de reciprocitat.

10è Els béns donats al Rei d'Espanya.

11è Els béns següents, importats per entitats o establiments creats per al compliment de fins caritatius o filantròpics, sempre que s'utilitzin exclusivament per a les seves finalitats específiques:

a) Els adquirits a títol gratuït per ser distribuïts a persones necessitades, amb excepció dels productes alcohòlics que s'esmenten a l'apartat 1r anterior, el tabac en rama o manufacturat, el cafè, el te i els vehicles de motor diferents de les ambulàncies.

b) Els destinats a ser distribuïts a les víctimes de catàstrofes produïdes a les illes Canàries.

12è Els béns importats per entitats o establiments autoritzats per a l'assistència a minusvàlids, especialment concebuts per a la seva educació, l'ocupació o la promoció social.

13è. Les importacions a títol gratuït d'animals especialment preparats per ser utilitzats en laboratoris i de substàncies biològiques i químiques procedents de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o d'un altre Estat membre de la CEE, sempre que els uns i els altres els importin establiments públics o serveis que en depenguin, dedicats a l'ensenyament o la recerca científica o, amb autorització prèvia, establiments privats dedicats a les mateixes activitats.

La importació onerosa o gratuïta de substàncies biològiques o químiques procedents de països situats fora de la Comunitat Econòmica Europea gaudeix d'exempció si la fan els establiments a què es refereix el paràgraf anterior i si està exempta, al seu torn, de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries.

14è. Les substàncies terapèutiques d'origen humà i els reactius per a la determinació dels grups sanguinis o per a l'anàlisi de teixits humans, importats per ser utilitzats exclusivament amb fins mèdics o científics.

L'exempció també inclou els embalatges indispensables per al transport d'aquestes substàncies i aquests reactius, així com els dissolvents i accessoris per a la seva conservació o utilització.

15è. Els productes farmacèutics destinats a l'ús de les persones o dels animals que participin en competicions esportives internacionals, en les quantitats necessàries per cobrir-ne les necessitats durant el temps que s'estiguin a les illes Canàries.

16è. Les mostres sense valor comercial estimable, que només puguin servir per gestionar comandes de mercaderies de l'espècie que representin.

17è. Els impresos de caràcter publicitari, com ara catàlegs, llistes de preus, instruccions d'ús o fullets comercials que es refereixin als béns o serveis següents:

a) Mercaderies destinades a la venda o el lloguer per una persona establerta a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers.

b) Prestacions de serveis oferts per una persona establerta a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o en un altre Estat membre de la CEE.

c) Prestacions de serveis en matèria de transport, assegurances comercials o banca oferts per una persona establerta en un país que no pertany a la Comunitat Econòmica Europea.

L'exempció d'aquest apartat està condicionada al compliment dels requisits següents:

a') Els impresos han de dur de manera visible el nom de l'empresa que produeixi, vengui o llogui les mercaderies o que ofereixi les prestacions de serveis a què es refereixen.

b') Cada enviament ha d'incloure un sol document o un únic exemplar de cada document si està format de diversos documents. No obstant això, es poden fer enviaments de diversos exemplars d'un mateix document si el seu pes brut total no excedeix un quilogram.

c') Els impresos no han de ser objecte d'enviaments agrupats d'un mateix remitent a un mateix destinatari.

No obstant això, els requisits de les lletres b') i c') no s'exigeixen respecte als impresos relacionats amb béns destinats a la venda o el lloguer o amb serveis oferts per una persona establerta a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, si aquests impresos s'han importat per ser distribuïts gratuïtament.

18è. Els objectes de caràcter publicitari sense valor comercial, remesos gratuïtament per proveïdors establerts a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé en països tercers, i que no tinguin una altra possible funció que la publicitat.

19è Els béns següents destinats a una exposició o manifestació:

a) Les petites mostres representatives de mercaderies.

b) Les que s'utilitzin exclusivament en la realització de demostracions.

c) Els materials d'escàs valor per a la decoració dels pavellons dels expositors.

d) Els impresos publicitaris.

Els béns a què es refereixen les lletres anteriors només es poden destinar a la seva distribució gratuïta o a ser consumits o destruïts en el curs de l'exposició i el seu valor global o quantitat ha d'estar en relació amb la naturalesa de la manifestació i la importància de la participació de l'expositor.

Les mostres i els impresos no poden tenir cap altra utilització que no sigui la publicitària.

No s'inclouen en les exposicions o manifestacions d'aquest apartat les que s'organitzin amb caràcter privat en magatzems o locals comercials per a la venda de mercaderies.

En tot cas, estan exclosos de l'exempció els productes alcohòlics, el tabac i els combustibles i carburants.

20è Els béns d'inversió que pertanyin a empreses que cessin definitivament i totalment en la seva activitat a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers i es traslladin a les illes Canàries per iniciar en aquest territori una activitat similar, sempre que la transferència de l'empresa no tingui per causa la fusió amb una altra empresa establerta a les illes Canàries.

S'exclouen d'aquesta exempció:

a) Els mitjans de transport que no tinguin el caràcter d'instruments de producció o de serveis.

b) Els productes aptes per a l'alimentació humana o animal.

c) Els combustibles i les existències de primeres matèries, productes semielaborats o acabats.

21è Els béns que hagin de ser objecte d'examen, anàlisi o assajos per determinar-ne la composició, la qualitat o les característiques tècniques, amb fins exclusius d'informació o de recerca de caràcter industrial o comercial.

22è Les marques, els models o els dibuixos, així com els expedients relatius a la sol·licitud de patents d'invenció o similars, destinats als organismes competents en matèria de protecció de drets d'autor o de la propietat industrial o comercial.

23è Els béns destinats al condicionament o a l'alimentació en ruta d'animals que, procedents de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers, són conduïts per les illes Canàries en qualsevol mitjà de transport, sempre que aquests béns estiguin a bord dels mitjans de transport i s'utilitzin o es distribueixin en el curs d'aquest recorregut.

24è Els carburants continguts en els dipòsits dels vehicles automòbils industrials i de turisme i en els dels contenidors per a usos especials, que s'introdueixin en el territori d'aplicació de l'impost, en les condicions i amb els límits que s'indiquen a continuació:

a) Carburants continguts en els dipòsits normals dels vehicles automòbils i contenidors per a usos especials:

a') Vehicles automòbils industrials procedents de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o d'un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea i destinats al transport de persones: fins a 600 litres.

b') Altres vehicles automòbils industrials: fins a 200 litres.

c') Contenidors per a usos especials: fins a 200 litres.

Si es tracta de vehicles diferents dels esmentats a les lletres anteriors, no s'hi aplica cap limitació en relació amb els carburants continguts en els dipòsits normals d'aquests vehicles.

b) Carburants continguts en dipòsits portàtils dels vehicles de turisme: fins a 10 litres.

L'exempció s'aplica, així mateix, als lubricants que estiguin a bord dels vehicles fins als límits que corresponguin a les necessitats normals del seu funcionament durant el trajecte en curs.

A l'efecte d'aquest article s'entén per:

a) Vehicle automòbil industrial: tot vehicle de motor apte per circular per carretera que, per les seves característiques i el seu equipament, resulti adequat i estigui destinat efectivament al transport, amb remuneració o sense, de més de nou persones, incloent-hi el conductor, o de mercaderies, així com per a altres usos especials diferents del transport.

b) Vehicle automòbil de turisme: tot vehicle de motor apte per circular per carretera que no estigui comprès en el concepte de vehicle automòbil industrial.

c) Contenedors per a usos especials: tot contenidor equipat amb dispositius adaptats especialment per als sistemes de refrigeració, oxigenació, aïllament tèrmic o altres sistemes.

d) Dipòsits normals: els dipòsits, fins i tot els de gas, incorporats d'una manera fixa pel constructor en tots els vehicles de sèrie o en els contenidors d'un mateix tipus, amb una disposició que permeti la utilització directa del carburant per a la tracció del vehicle o, si s'escau, per al funcionament dels sistemes de refrigeració o de qualsevol altre amb què estigui equipat el vehicle o amb els contenidors d'usos especials.

Els carburants admesos amb exempció no poden ser utilitzats en vehicles diferents d'aquells en què s'hagin importat, extrets d'aquests vehicles ni emmagatzemats, llevat dels casos en què els vehicles siguin objecte d'una reparació necessària o d'una cessió onerosa o gratuïta per part del beneficiari de l'exempció. Si no hi concorren les condicions indicades, estan subjectes a l'impost les quantitats d'aquests productes que hagin rebut les destinacions irregulars esmentades.

25è Els béns destinats a la construcció, conservació o decoració de monuments commemoratius o cementiris militars d'estrangers a Canàries.

26è Els taüts i les urnes que continguin cadàvers o les restes de la seva incineració i les flors, les corones i altres objectes d'ornament que normalment els acompanyen.

27è Els béns continguts en els equipatges personals dels viatgers, en les condicions i amb els límits que s'estableixin reglamentàriament.

28è Els petits enviaments de mercaderies remesos sense contraprestació per un particular resident a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o un altre Estat membre de la CEE a un altre particular resident a Canàries en les quantitats i condicions que es fixin reglamentàriament.

29è Les publicacions oficials de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers, els impresos, els fulls, els cartells, els anuaris, el material tècnic i altres d'anàlegs amb fins de propaganda turística per ser distribuïts gratuïtament o amb destinació a les agències oficials de turisme acreditades a les illes Canàries, sempre que no continguin més d'un 25 per 100 de publicitat comercial.

30è Les fotografies, les diapositives i els clixés per a fotografies, fins i tot els que portin llegendes, remesos a agències de premsa o a editors de diaris o publicacions periòdiques.

31è Els materials audiovisuals de caràcter educatiu, científic o cultural produïts per l'Organització de les Naci-

ons Unides o qualsevol dels seus organismes en els termes i amb els requisits que s'especifiquin reglamentàriament.

32è Els objectes de col·lecció o objectes d'art de caràcter educatiu, científic o cultural, que importin museus, galeries o altres establiments per destinar-los exclusivament a la seva exposició.

L'exempció està condicionada al fet que es tracti d'una importació de béns adquirits a títol gratuït o, si es tracta d'adquisicions a títol oneros, al fet que els béns hagin estat lliurats per una persona o entitat que no sigui empresari ni professional.

33è Els objectes destinats a servir de prova o a fins similars davant els tribunals o altres instàncies oficials dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea.

34è Els documents i articles següents:

a) Els documents enviats gratuïtament als serveis públics dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea.

b) Les publicacions de governs estrangers i les publicacions d'organismes públics internacionals destinades a ser distribuïdes gratuïtament.

c) Les paperetes de vot per a eleccions organitzades per ens o organismes establerts a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers.

d) Els reconeixements de signatures i les circulars impreses relatives a signatures, expedides en el marc d'intercanvis usuals d'informació entre serveis públics o establiments bancaris.

e) Els impresos de caràcter oficial adreçats als bancs centrals dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea.

f) Els informes, les memòries d'activitats, les notes d'informació, els prospectes, els butlletins de subscripció i altres documents expedits per societats que no tinguin la seu a les illes Canàries i adreçats als tenidors o subscriptors dels títols emesos per aquestes societats.

g) Les fitxes perforades, els registres sonors, els microfilms i altres suports gravats utilitzats per a la transmissió d'informació, que s'hagin remès gratuïtament al seu destinatari.

h) Els expedients, els arxius, els formularis i altres documents destinats a ser utilitzats en reunions, conferències o congressos internacionals, així com les actes i els resums d'aquestes manifestacions.

i) Els plànols, els dibuixos tècnics, les còpies, les descripcions i altres documents similars importats per obtenir o executar comandes a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers o per participar en concursos organitzats en el territori de les illes Canàries.

j) Els formularis destinats a ser utilitzats en exàmens organitzats en el territori de les illes Canàries per institucions establertes en un altre país o a la península, les Illes Balears, Ceuta i Melilla.

k) Els formularis destinats a ser utilitzats com a documents oficials en el trànsit internacional de vehicles o mercaderies, en compliment de convencions internacionals.

l) Els formularis, les etiquetes, els títols de transport i documents similars expedits per empreses de transport o empreses hoteleres establertes a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o en un país estranger amb destinació a les oficines de viatge establertes en el territori de les illes Canàries.

m) Els formularis i títols de transport, els coneixements d'embarcament, les cartes de port i altres documents comercials o d'oficina ja utilitzats.

n) Els impresos oficials emesos per les autoritats nacionals o internacionals i els impresos conforme a models internacionals adreçats per associacions de la

península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, o l'estranger a les associacions corresponents situades a les illes Canàries, perquè hi siguin distribuïts.

Les publicacions oficials que constitueixin el mitjà d'expressió de l'autoritat pública del país d'exportació, d'organismes internacionals, d'entitats públiques i organismes de dret públic, establerts en el territori d'exportació, així com els impresos distribuïts per organitzacions polítiques estrangeres reconegudes oficialment com a tals en els estats membres de la Comunitat Econòmica amb motiu d'eleccions al Parlament Europeu o d'eleccions nacionals organitzades a partir del país d'origen, sempre que aquestes publicacions i impresos hagin estat subjectes a l'impost en el país d'exportació i no hagin estat objecte de desgravació a l'exportació.

35è Diaris, llibres i revistes.

36è Aigua.

37è Medicaments.

38è Productes enregistrats per mitjans magnètics o òptics d'utilització educativa o cultural que es determinin reglamentàriament.

4. La reimportació de béns feta pel qui en va efectuar l'exportació temporal a països tercers o l'enviament amb caràcter temporal a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE, sempre que es presentin en el mateix estat en què van sortir.

L'exempció també inclou la reimportació de les despulls i restes de vaixells nacionals naufragats a l'estranger, amb la justificació documental prèvia del sinistre i de la pertinença d'aquests béns al vaixell naufragat.

Si es tracta de béns que no es presenten en el mateix estat en què van sortir, perquè han estat objecte a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers d'una reparació, un treball, una transformació o una incorporació d'altres béns, la seva reimportació només n'està exempta en els casos següents:

1r Quan les operacions indicades es realitzin a títol gratuït, en virtut d'una obligació contractual o legal de garantia o com a conseqüència d'un vici de fabricació.

2n Quan aquestes operacions es duguin a terme en vaixells o aeronaus nacionals el lliurament o la importació de les quals n'estiguin exempts, en virtut del que estableixen l'article 12 d'aquesta Llei i aquest article.

5. La reimportació de béns realitzada per qui els ha enviat temporalment a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, o a un altre estat de la Comunitat Econòmica Europea, si aquests béns han estat objecte en aquests territoris d'un treball gravat per un tribut igual o anàleg a l'impost general indirecte canari, sense dret a deducció o devolució.

6. Les importacions efectuades en els ports pels armadors de vaixells dels productes de pesca que procedixin directament de les seves captures i que no hagin estat objecte d'operacions de transformació. A aquest efecte, no es consideren operacions de transformació les que pretenen conservar els productes per ser comercialitzats, realitzades abans del seu primer lliurament.

7. Les prestacions de serveis, diferents de les declarades exemptes a l'article 10 d'aquesta Llei, amb una contraprestació que estigui inclosa a la base imposable de les importacions de béns a què es refereixen, d'acord amb el que estableix l'apartat 2n de l'article 25 d'aquesta Llei.

8. Les importacions en règim diplomàtic o consular d'acord amb la legislació que li sigui aplicable.

9. Les importacions fetes per organismes internacionals reconeguts per Espanya, i les realitzades pels seus membres amb estatut diplomàtic, amb els límits i en les condicions que fixen els convenis internacionals pels

quals es creen aquests organismes o els acords sobre la seva seu.

10. Els béns importats a l'empara de convenis internacionals vigents a Espanya en matèria de cooperació cultural, científica o tècnica.

11. Els béns importats a l'empara dels convenis internacionals vigents a Espanya per facilitar el trànsit amb els països limítrofs.

12. Les importacions comercials de béns el valor global dels quals no superi el contravalor en pessetes de 14 ecus.

Queden exclosos d'aquesta exempció els productes següents:

a) Els que contenen alcohol.

b) Els perfums i les aigües de colònia.

c) El tabac en rama i manufacturat.

d) Els béns objecte d'una venda per correspondència.

Article 15. Exempcions en règims especials d'importació

1. N'estan exemptes les operacions que s'esmenten a continuació sempre que es duguin a terme d'acord amb el que disposa la legislació aplicable a les illes Canàries:

a) Les importacions de béns en els règims de trànsit o d'importació temporal i les realitzades a l'empara del sistema de suspensió del règim de perfeccionament actiu quan els béns a què es refereixin romanguin en els règims o sistemes indicats sense ser consumits ni utilitzats en fins diferents d'aquells per als quals se n'ha autoritzat la importació.

L'exempció es pot condicionar a la presentació d'una garantia suficient per finançar el pagament del deute tributari que resulti de l'incompliment dels requisits que s'estableixen per a cada un dels règims o sistemes esmentats.

b) Les importacions de béns que es col·loquin en zones o dipòsits francs o en règim de dipòsit, mentre romanguin en aquestes situacions sense ser utilitzats o consumits.

c) Les prestacions de serveis, incloent-hi les de transport i operacions accessòries relacionades directament amb les importacions exemptes que es descriuen en els apartats a) i b) anteriors.

L'exempció no s'aplica a les prestacions de serveis que tenen com a objecte la utilització o cessió per qualsevol títol dels béns importats a l'empara del règim d'importació temporal.

d) Les prestacions de serveis fetes per intermediaris que actuen en nom i per compte de tercers quan intervinguin en les operacions que es descriuen en els apartats a), b) i c) anteriors.

2. Les prestacions de serveis que es declaren exemptes en l'apartat 1 anterior d'aquest article no comprenen, en cap cas, les que gaudeixen d'exempció en virtut del que estableix l'article 10 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Lloc de realització del fet imposable pel concepte de lliuraments de béns i prestacions de serveis en les relacions internacionals i amb la península, les Illes Balears, Ceuta i Melilla

Article 16. Lloc de realització dels lliuraments de béns

Si es tracta de relacions internacionals o, si s'escau, amb la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla, per a la determinació del lloc de realització dels lliuraments de béns són aplicables les regles següents:

1. Regla general:

Els lliuraments de béns s'entenen fets on aquests es posin a disposició de l'adquirent.

2. Regles especials:

1r Els lliuraments de béns mobles corporals situats en una fàbrica, magatzem o dipòsit i que han de ser objecte de transport per ser posats a disposició de l'adquirent s'entenen fets en el lloc en què estan aquells en el moment que se n'inicia l'expedició o el transport, sense perjudici del que disposa l'apartat 2n següent.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si en iniciar-se l'expedició o els transport, els béns que han de ser objecte d'importació estan situats a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé en països tercers, els lliuraments fets per l'importador i, si s'escau, pels successius transmissors s'entenen fets a les illes Canàries.

2n Si els béns són objecte d'instal·lació o muntatge abans de ser posats a disposició, el lliurament s'entén fet en el lloc on s'ultimi la instal·lació o el muntatge.

3r Els lliuraments de béns immobles s'entenen fets on radiquin.

Article 17. Lloc de realització de les prestacions de serveis

Per a la determinació del lloc de realització de les prestacions de serveis en les relacions amb la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé amb països tercers són aplicables les regles següents:

1. Regla general:

1r Els serveis es consideren prestats en el lloc on estigui situada la seu de l'activitat econòmica de qui els presti.

A l'efecte d'aquest impost, s'entén situada la seu de l'activitat econòmica en el territori on l'interessat centralitza la gestió i l'exercici habitual de la seva activitat empresarial o professional, sempre que, a més, no tingui establiments permanents en altres territoris.

2n Si el subjecte passiu exerceix l'activitat habitualment i de manera simultània a les illes Canàries i a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé en països tercers, s'entenen prestats els serveis on radiqui l'establiment permanent des del quals se'n faci la prestació.

Es considera establiment permanent qualsevol lloc fix de negocis on el subjecte passiu duu a terme activitats empresarials o professionals.

En particular tenen aquesta consideració:

a) La seu de direcció, les sucursals, les oficines, les fàbriques, els tallers, les instal·lacions, els magatzems, les botigues i, en general, les agències o representacions autoritzades per contractar en nom i per compte del subjecte passiu.

b) Les mines, les pedreres o els abocadors d'escòries, els pous de petroli o de gas o altres llocs d'extracció de productes naturals.

c) Les obres de construcció, instal·lació o muntatge que hagi fet el subjecte passiu i que tinguin una durada superior a dotze mesos.

d) Les explotacions agràries, forestals o pecuàries.

3r Si no es donen aquests criteris, es considera lloc de prestació dels serveis el del domicili de qui els presta.

2. Regles especials:

1r Els serveis relacionats directament amb immobles, incloent-hi el lloguer de caixes de seguretat, s'entenen realitzats en el lloc on radiquen els béns immobles a què es refereixen.

2n Els transports s'entenen efectuats a les illes Canàries o en altres territoris per la part de trajecte realitzada en cadascun d'aquests, incloent-hi l'espai aeri i les aigües jurisdiccionals.

3r S'entenen prestats en el lloc on es duen a terme materialment els serveis següents:

a) Els de caràcter cultural, artístic, esportiu, científic, docent, recreatiu o similars, així com els accessoris dels anteriors.

b) Els d'hostaleria, restaurant o acampada i, en general, els subministraments de begudes o aliments per consumir en el mateix local.

c) Els accessoris als transports, com ara càrrega i descàrrega, transbord, dipòsit i serveis anàlegs.

d) Els realitzats en béns mobles corporals, incloent-hi els de construcció, transformació i reparació d'aquests, així com els informes pericials, els dictàmens i les valoracions relatius a aquests béns.

4t Arrendaments de mitjans de transport:

La determinació del lloc de realització dels arrendaments de mitjans de transport s'efectua d'acord amb el que disposa el número 1 d'aquest article.

No obstant això, s'han d'entendre realitzats on els béns s'utilitzin efectivament en els casos següents:

a) Quan l'establiment des d'on es facin estigui situat fora de la Comunitat Econòmica Europea i els mitjans de transport arrendats es facin servir a l'interior del territori d'aquesta Comunitat.

b) Quan l'establiment des d'on es facin estigui situat a l'interior del territori de la Comunitat Econòmica Europea i els mitjans de transport s'utilitzin fora d'aquest territori.

5è Els serveis que s'esmenten a continuació s'han de considerar prestats on radiqui la seu de l'activitat econòmica o l'establiment permanent del destinatari d'aquests serveis o, si no en té, en el lloc del seu domicili:

a) Les cessions i concessions de drets d'autor, patents, llicències, marques de fàbrica o comercials i els altres drets de propietat intel·lectual o industrial.

b) Els serveis publicitaris.

c) Els serveis professionals d'assessorament, enginyeria, gabinet d'estudis, advocacia, consultors, experts comptables o fiscals i altres d'anàlegs, excepte els que s'indiquen en el número 2, apartat 1r d'aquest article.

d) El tractament de dades i subministrament d'informacions, incloent-hi els procediments i les experiències de caràcter comercial.

e) Les operacions d'assegurança, reassegurança, capitalització i financeres que es descriuen en els apartats 16) i 18) de l'article 10 d'aquesta Llei.

f) Els serveis de traducció, correcció o composició de textos, així com els prestats per intèrprets.

g) La gestió d'empreses per mitjà d'ordinador.

h) Les cessions de personal.

i) Els arrendaments de béns mobles corporals que no siguin mitjans de transport.

j) Les obligacions de no exercir totalment o parcialment qualsevol dels serveis que s'esmenten en aquest apartat 5.

k) Els de mediació i gestió en les operacions que es defineixen en les lletres anteriors d'aquest apartat 5è, quan l'intermediari actui en nom i per compte d'altri.

El que disposa aquest apartat no s'ha d'aplicar quan el destinatari estigui domiciliat en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea i no sigui empresari o professional o bé els serveis prestats no estiguin relacionats amb l'exercici de la seva activitat empresarial o professional.

La càrrega de la prova de la condició del destinatari incumbeix el subjecte passiu que presta el servei.

CAPÍTOL IV

Meritació de l'impost*Article 18. Meritació de l'impost*

1. S'ha de meritjar l'impost en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis:

a) En els lliuraments de béns, quan tingui lloc la seva posada a disposició o, si s'escau, quan s'efectuïn d'acord amb la legislació que els sigui aplicable.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en els lliuraments de béns efectuats en virtut del contracte de vendes a terminis amb pacte de reserva de domini o d'arrendament de béns amb clàusula de transferència de la propietat vinculant per a les dues parts, s'ha de meritjar l'impost quan els béns que en constitueixin l'objecte es posin en possessió de l'adquirent.

b) En les prestacions de serveis, quan es prestin, s'executin o s'efectuïn o, si s'escau, quan tingui lloc la posada a disposició dels béns sobre els quals recaiguin.

c) En les transmissions de béns entre el comitent i el comissionista fetes en virtut de contractes de comissió de venda quan l'últim actuï en nom propi, en el moment en què el comissionista efectuï el lliurament dels béns respectius.

d) En les transmissions de béns entre el comissionista i el comitent fetes en virtut de contractes de comissió de compra, quan el primer actuï en nom propi, en el moment en què al comissionista li siguin lliurats els béns a què es refereixin.

e) En els arrendaments de béns, en els subministraments, en la cessió de drets d'autor a través d'un contracte editorial sobre vendes efectivament realitzades i, en general, en les operacions de tracte successiu, en el moment en què resulti exigible la part del preu que compregui cada percepció.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als lliuraments de béns efectuats com a conseqüència de contractes d'arrendament venda o assimilats, d'acord amb el que disposa l'article 6 d'aquesta Llei.

f) En les operacions subjectes a gravamen que originin pagaments anticipats anteriors a la realització del fet imposable, l'impost es meritja en el moment de cobrar totalment o parcialment el preu pels imports percebuts efectivament.

2. S'ha de meritjar l'impost en les importacions quan els importadors les sol·licitin, amb el compliment previ de les condicions establertes en la legislació aplicable.

Si es tracta de la importació definitiva dels béns que estiguin en els règims o les situacions de trànsit, importació temporal, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, zona franca, dipòsit franc o dipòsits, la meritació de l'impost es produeix en el moment en què se sol·liciti aquesta importació, quan, així mateix, es compleixin els requisits exigits per la legislació aplicable.

En les operacions definides com a importacions en els apartats 2n, 3r, 4t i 5è del número 2 de l'article 8 d'aquesta Llei, la meritació es produeix en el moment en què tenen lloc, respectivament, les desafectacions, els canvis de condicions o les adquisicions a què es refereixen aquests apartats.

CAPÍTOL V

El subjecte passiu*Article 19. Subjectes passius en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis*

1. Són subjectes passius de l'impost:

1r Amb caràcter general, les persones físiques o jurídiques que tenen la condició d'empresaris o professionals

i realitzen els lliuraments de béns o presten els serveis subjectes a l'impost.

2n Excepcionalment, s'inverteix la condició de subjecte passiu en els empresaris o professionals per als quals es fan les operacions subjectes a gravamen, si aquestes les duen a terme persones o entitats no establertes a les illes Canàries.

A l'efecte del que disposa aquesta Llei, es consideren establerts en un territori determinat els subjectes passius que hi tenen la seu de l'activitat econòmica, un establiment permanent o el domicili fiscal, encara que no duguin a terme les operacions subjectes des d'un establiment situat a les illes Canàries.

2. Tenen la consideració de subjectes passius les herències jacents, les comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, quan realitzen operacions subjectes a l'impost.

Article 20. Repercussió de l'impost

1. Els subjectes passius a què es refereix l'article anterior, número 1, apartat 1r, han de repercutir íntegrament l'import de l'impost sobre aquell per a qui es faci l'operació gravada, i aquest queda obligat a suportar-lo sempre que la repercussió s'ajusti al que disposen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries, siguin quines siguin les estipulacions que hi hagi entre ells.

2. La repercussió de l'impost s'ha de dur a terme mitjançant una factura o document equivalent.

A aquest efecte, la quota repercutida s'ha de consignar separatament de la base imposable, fins i tot en el cas de preus fixats administrativament, i s'ha d'indicar el tipus impositiu aplicat.

S'exceptuen del que disposen els paràgrafs anteriors d'aquest número les operacions respecte a les quals, d'acord amb el que disposi el reglament, no és obligatòria l'expedició de factures o altres documents.

3. Si la consignació del tribut repercutit en la forma indicada pertorba substancialment l'exercici de les activitats empresarials o professionals, la Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries pot autoritzar, amb la sol·licitud prèvia de les persones o els sectors afectats, la repercussió del tribut dins del preu, i hi ha de fer constar l'expressió «IGIC inclòs» i el tipus tributari aplicat.

No és necessària aquesta autorització en les operacions que s'indiquin en el reglament de l'impost.

4. El repercutit té dret a exigir l'expedició d'una factura ajustada al que estableix el reglament sempre que acrediti en la forma escaient la seva condició d'empresari o professional subjecte passiu de l'impost i les quotes repercutides siguin deduïbles.

5. La rectificació de les quotes impositives repercutides es pot fer en els casos i en la forma que es determinen reglamentàriament.

No obstant això, en els supòsits d'error en la liquidació de les quotes repercutides, o quan no s'hagi repercutit cap quota, la rectificació que n'impliqui un augment no es pot fer després que hagi transcorregut un any de l'expedició de la factura o el document equivalent quan els destinataris siguin empresaris o professionals subjectes passius de l'impost, o després del lliurament d'aquests documents en els altres casos.

Article 21. Subjectes passius en les importacions de béns

1. Són subjectes passius en les importacions de béns els qui les duen a terme.

Es consideren importadors, sempre que es compleixi, en cada cas, la legislació aplicable:

a) Els destinataris dels béns importats, tant si en són adquirents, cessionaris o propietaris com consignataris

que actuïn en nom propi en la importació d'aquests béns.

b) Els viatgers per als béns que condueixin en entrar a Canàries.

c) Els propietaris dels béns en els casos no considerats en els apartats a) i b) anteriors.

2. Són responsables en les importacions a l'efecte d'aquest impost:

1) Solidàriament:

a) Les associacions garants en els casos que determinen els convenis internacionals.

b) Les empreses de transport, si actuen en nom de tercers en virtut de convenis internacionals.

c) Els agents de duanes, si actuen en nom propi i per compte dels clients.

2) Subsidiàriament:

Els agents de duanes, si actuen en nom i per compte dels comitents.

CAPÍTOL VI

Base imposable

Article 22. Base imposable en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis: regla general

1. La base de l'impost està constituïda per l'import total de la contraprestació de les operacions que hi estan subjectes.

2. En particular, s'inclouen en el concepte de contraprestació:

a) Les despeses de comissions, envasos, embalatges, ports i transports, assegurances, primes per prestacions anticipades, interessos en els pagaments ajornats i qualsevol altre crèdit a favor de qui faci el lliurament o presti el servei derivat tant de la prestació principal com de les accessòries.

b) Els interessos meritats com a conseqüència del retard en el pagament del preu.

c) Les subvencions vinculades directament al preu de les operacions subjectes a l'impost.

d) Els tributs i gravàmens de qualsevol classe que recaiguin sobre les mateixes operacions gravades, excepte el mateix impost general indirecte canari i l'arbitri sobre la producció i la importació.

e) Les percepcions retingudes d'acord amb dret per l'obligat a fer la prestació en els casos de resolució en les operacions subjectes a l'impost.

3. No s'inclouen en la base imposable:

a) Les quantitats percebudes per raó d'indemnitzacions, diferents de les que es consideren en el número anterior, que, per la seva naturalesa i funció, no constitueixin contraprestació o compensació dels lliuraments de béns o prestacions de serveis subjectes a l'impost.

b) Els descomptes i les bonificacions que figurin separatament a la factura i que es concedeixin prèviament o simultàniament en el moment en què l'operació es realitzi i en funció d'aquesta operació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable si les minoracions de preu constitueixen remuneracions d'altres operacions.

c) Les sumes pagades en nom i per compte del client, en virtut del seu mandat exprés, comptabilitzades per qui lliura els béns o presta els serveis en els comptes específics corresponents. El subjecte passiu està obligat a justificar la quantia efectiva d'aquestes despeses i no pot dur a terme la deducció de l'impost que, eventualment, els hagi gravat.

d) En el cas dels lliuraments de béns efectuats en qualsevol de les illes, si es tracta de béns importats o fabri-

cats en una altra illa diferent de l'arxipèlag canari, tampoc no s'han d'incloure a la base imposable les despeses en ports o aeroports, assegurances i nolis necessaris per al trasllat des d'aquesta última illa fins a la de lliurament.

4. Si, per resolució ferma, judicial o administrativa, o d'acord amb dret o els usos de comerç queden sense efecte totalment o parcialment les operacions gravades, o s'altera el preu després del moment en què l'operació s'hagi efectuat, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

5. La base imposable determinada d'acord amb el que disposen els números anteriors d'aquest article s'ha de reduir en els casos i les quanties següents:

a) L'import dels envasos i embalatges susceptibles de reutilització que hagin estat objecte de devolució.

b) Els descomptes i les bonificacions atorgats amb posterioritat al moment en què l'operació s'hagi realitzat, que puguin ser comprovats per mitjà de la comptabilitat.

6. En els casos a què es refereixen els números 4 i 5 anteriors, la disminució de la base imposable està condicionada al compliment dels requisits que s'estableixin reglamentàriament.

7. Si les quotes de l'impost general indirecte canari que gravin les operacions que hi estan subjectes no s'han repercutit expressament en factura o document equivalent, s'entén que la contraprestació no inclou aquestes quotes.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior:

1. Els casos en què la repercussió expressa de l'impost no sigui obligatòria.

2. Els supòsits a què es refereix el número 2, apartat e), d'aquest article.

Article 23. Base imposable en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis: regles especials

1. En les operacions la contraprestació de les quals no consisteix en diners, s'ha de considerar com a base imposable la que s'hagi acordat en condicions normals de mercat entre parts que siguin independents.

No obstant això, si la contraprestació consisteix parcialment en diners, s'ha de considerar base imposable el resultat d'afegir al valor al mercat de la part no dinerària de la contraprestació l'import de la seva part dinerària, sempre que aquest resultat sigui superior al determinat per aplicació del que disposa el paràgraf anterior.

2. Si en una mateixa operació i per preu únic es transmeten béns o drets de diversa naturalesa, la base imposable corresponent a cadascun d'aquests s'ha de determinar en proporció al valor de mercat dels béns o drets transmesos.

3. Si, quan hi ha vinculació entre les parts que intervenen en les operacions subjectes a l'impost, es convenen preus notòriament inferiors als normals en el mercat, fins i tot quan s'acordi que no hi ha contraprestació, la base imposable no pot ser inferior a la que resultaria si s'apliqués el criteri que estableix el número 1 anterior.

La vinculació es pot provar per qualsevol dels mitjans admissibles en dret.

A aquest efecte, s'ha de considerar que hi ha vinculació:

a) En el cas que una de les parts que hi intervenen sigui un subjecte passiu de l'impost de societats, quan així es dedueixi de les normes reguladores d'aquest impost.

b) En les operacions fetes entre els subjectes passius i les persones que hi estan vinculades per relacions de caràcter laboral o administratiu.

c) En les operacions fetes entre el subjecte passiu i el seu cònjuge o els seus parents consanguinis fins al segon grau inclusivament.

4. En les transmissions de béns del comitent al comissionista en virtut de contractes de comissió de venda en els quals el comissionista actuï en nom propi, la base imposable ha d'estar constituïda per la contraprestació que hagi convingut el comissionista menys l'import de la comissió.

5. En les transmissions de béns del comissionista al comitent en virtut de contractes de comissió de compra en els quals el comissionista hagi actuat en nom propi, la base imposable ha d'estar constituïda per la contraprestació que hagi convingut el comissionista més l'import de la comissió.

6. En les prestacions de serveis fetes per compte de tercers, si el qui presta els serveis actua en nom propi, la base imposable de l'operació realitzada entre el comitent i el comissionista ha d'estar constituïda per la contraprestació del servei que hagi concertat pel comissionista menys l'import de la comissió.

7. En les adquisicions de serveis fetes per compte de tercers, si el qui adquireixi els serveis actua en nom propi, la base imposable de l'operació feta entre el comissionista i el comitent ha d'estar constituïda per la contraprestació del servei que hagi convingut el comissionista més l'import de la comissió.

8. En les operacions la contraprestació de les quals s'ha fixat en moneda estrangera, la fixació del valor de la contraprestació en moneda espanyola s'ha d'efectuar aplicant el tipus de canvi venedor fixat pel Banc d'Espanya corresponent al dia de la meritació de l'impost o, si no n'hi ha, a l'immediatament anterior.

Article 24. Règim de determinació de la base imposable en els lliuraments de béns i en les prestacions de serveis

Amb caràcter general, la base imposable es determina en règim d'estimació directa, sense altres excepcions que les que estableix aquesta Llei i les normes reguladores del règim d'estimació indirecta de les bases imposables.

Article 25. Base imposable en les importacions: regla general

En les importacions, la base imposable resulta d'afegir al «valor en duana» els conceptes següents mentre no hi estiguin inclosos:

1. Qualsevol gravamen o tribut meritat amb motiu de la importació, excepte el mateix impost general indirecte canari, l'arbitri sobre la producció i importació i els drets de la tarifa especial de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies.

2. Les despeses accessòries i complementàries, com ara comissions, embalatges, ports, transports i assegurances que es produeixin des de l'entrada a les illes Canàries fins al lloc de destinació a l'interior d'aquests territoris.

A aquest efecte, es considera com a primer lloc de destinació el que figuri en el document de transport a l'empara del qual els béns són introduïts a les illes Canàries en operacions de desagregació o separació del carregament a l'interior d'aquests territoris. No obstant això, quan el lloc de destinació estigui emplaçat en qualsevol illa i l'entrada es faci per una illa diferent de la de destinació, no s'han d'afegir al «valor en duana» les despeses detallades en el paràgraf anterior, quan tinguin com a objecte permetre el trasllat dels béns a l'illa de destinació.

Article 26. Base imposable en les importacions: regles especials

1. La base imposable en les importacions a consum de béns que prèviament hagin estat col·locats a l'empara dels règims d'importació temporal, tràfic, sistema de sus-

pensió del de perfeccionament actiu, zona franca, dipòsit franc o dipòsit, s'ha de determinar de la manera següent:

1r Si es tracta de béns originaris de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé de països tercers, la base imposable s'ha de calcular d'acord amb el que preveu l'article anterior.

2n Si els béns són originaris de les illes Canàries i han estat objecte d'un lliurament exempt de l'impost, la base imposable ha de ser la suma de les contraprestacions d'aquest lliurament i dels serveis que hi estiguin relacionats directament, determinats d'acord amb les normes que contenen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

3r Quan els béns importats a consum estiguin constituïts en part per béns compresos a l'apartat 1r anterior i en part per béns compresos a l'apartat 2n anterior, la base imposable ha de ser la suma de la que correspongui a cadascun d'aquests, determinada d'acord amb les normes dels apartats 1r i 2n que resultin aplicables segons el seu origen.

4t Si els béns importats a consum són originaris de les illes Canàries i no han estat objecte d'un lliurament previ, la base imposable està constituïda exclusivament per la que correspongui als béns compresos en els apartats 1r o 2n anteriors que, si s'escau, se'ls hagin incorporat, determinada d'acord amb les normes d'aquests apartats que hi siguin aplicables segons el seu origen.

5è A la base imposable de les importacions a consum dels béns a què es refereixen els apartats precedents s'han d'integrar així mateix, i sempre que no estiguin incloses en els conceptes anteriors, les contraprestacions corresponents a les prestacions de servei relacionades directament amb els béns que s'importin, quan aquestes prestacions hagin estat exemptes de l'impost i hagin estat efectuades mentre els béns hagin romàs a l'empara d'aquests règims duaners. Aquestes contraprestacions es determinen d'acord amb les normes que contenen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

6è Quan s'hagin produït un o diversos lliuraments dels béns importats mentre aquests estiguin a l'empara dels règims duaners indicats, la base imposable ha de resultar d'afegir-hi els conceptes següents:

a) La contraprestació del lliurament dels béns que s'efectuï a l'importador, incrementada amb la dels béns incorporats als anteriors pel mateix importador fins al moment de la importació si aquests últims han estat adquirits en virtut d'operacions exemptes de l'impost. Si les contraprestacions corresponents als béns originaris de la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o de països tercers són inferiors als seus «valors en duana» respectivament, s'han de prendre aquests valors per determinar la base imposable.

b) La contraprestació dels serveis directament relacionats amb els béns de referència i que s'hagin prestat des del seu lliurament a l'importador fins al moment de la importació.

Les contraprestacions a què es refereixen les lletres a) i b) anteriors es determinen d'acord amb les contingudes en els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

c) Els drets, els gravàmens i les despeses accessòries i complementàries que s'inclouen en els apartats 1r i 2n de l'article anterior d'aquesta Llei.

2. En les importacions a consum a què es refereix l'apartat 5è del número 2, de l'article 8 d'aquesta Llei, la base imposable s'ha de determinar aplicant les normes que siguin procedents del número 1, d'aquest article, d'acord amb l'origen dels béns.

3. En les reimportacions de béns que no es presentin en el mateix estat en què van sortir, perquè han estat objecte a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o en països tercers, d'una reparació, un treball, una transformació o una

incorporació d'altres béns, la base imposable ha de quedar determinada per la suma dels conceptes següents:

1r El «valor en duana».

2n Els drets, els tributs i les despeses accessòries i complementàries que s'inclouen en els apartats 1r i 2n de l'article anterior d'aquesta Llei.

4. El moment a què s'ha de referir la determinació de la base imposable o dels seus components és el de la meritació de l'impost.

5. Les quotes satisfetes en les importacions de béns a què es refereix el número 2 de l'article 15 d'aquesta Llei no es poden minorar de la quota que resulti de la importació a consum d'aquets béns.

CAPÍTOL VII

El tipus impositiu

Article 27. Tipus impositius

1. En l'impost general indirecte canari són aplicables els tipus impositius següents:

a) Un tipus zero a les operacions següents:

Lliuraments de béns que fan els armadors de vaixells de pesca dels productes que procedeixen directament de les seves captures, si aquests productes no s'han sotmès a cap procés de transformació.

Captació, producció i distribució d'aigua.

Lliuraments de medicaments.

Lliuraments de diaris, llibres i revistes.

Lliuraments de productes gravats per mitjans magnètics o òptics d'utilització educativa o cultural que es determinen reglamentàriament.

Lliurament d'habitatges de protecció oficial de promoció pública o d'obres d'equipament comunitari.

Transport de viatgers i mercaderies per via marítima o aèria entre les illes de l'arxipèlag canari.

b) Un tipus reduït, aplicable a les operacions que s'esmenten a l'annex 1, amb un import que està comprès entre l'1 i el 3 per 100, tots dos inclusivament.

c) Dos tipus incrementats que s'apliquen a les operacions que s'esmenten en els annexos 2 i 3, compresos respectivament entre el 8 per 100 i el 16 per 100, tots dos inclusivament, i entre el 20 i el 28 per 100, tots dos inclusivament.

d) Un tipus general aplicable als béns i serveis que no estiguin sotmesos ni al tipus zero, ni al reduït ni als incrementats i amb un import que està comprès entre el 3 i el 6 per 100, tots dos inclusivament.

2. Les importacions han d'estar gravades als tipus que preveu el número 1 d'aquest article per als lliuraments de béns de la mateixa naturalesa que els que siguin objecte d'aquelles.

3. El tipus impositiu aplicable a cada operació ha de ser el vigent en el moment de la meritació.

TÍTOL II

Deduccions i devolucions

CAPÍTOL PRIMER

Deduccions

Article 28. Naturalesa i àmbit d'aplicació

1. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'impost general indirecte canari meritades com a con-

seqüència dels lliuraments de béns i les prestacions de serveis que duguin a terme a les illes Canàries les que, meritats en aquest territori, hagin suportat en les adquisicions o importacions de béns o en els serveis que els hagin prestat, en la mesura que aquests béns o serveis s'utilitzin en la realització de les operacions subjectes a l'impost, i que no n'estiguin exemptes, o en les altres operacions determinades al número 4 de l'article següent d'aquesta Llei.

2. Només poden fer ús del dret a deduir els subjectes passius que tenen la condició d'empresaris o professionals, han presentat la declaració que preveu aquesta Llei i han iniciat efectivament la realització dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixen l'objecte de la seva activitat.

3. Les quotes suportades abans de l'inici de les operacions que s'indiquen en el número anterior es poden deduir d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

4. L'exercici del dret a la deducció corresponent als subjectes passius als quals siguin aplicables els règims especials que regula aquesta Llei s'ha de dur a terme d'acord amb les normes establertes per a cadascun d'ells.

Article 29. Quotes tributàries deduïbles

1. Els subjectes passius a què es refereix l'article anterior poden deduir les quotes de l'impost general indirecte canari meritades a les illes Canàries que hagin suportat per repercussió directa en les seves adquisicions de béns o en els serveis que se'ls hagin prestat.

També són deduïbles les quotes del mateix impost meritades en aquest territori i satisfetes a la Hisenda pública pel subjecte passiu en els supòsits següents:

1r En les importacions.

2n En el supòsit d'inversió del subjecte passiu que regula l'apartat 2n del número 1 de l'article 19 d'aquesta Llei.

2. En cap cas no és procedent la deducció de les quotes que no s'hagin meritats d'acord amb dret o en una quantia superior a la que correspongui legalment.

3. Així mateix, els subjectes passius que hagin efectuat adquisicions a comerciants detallistes que n'estiguin exemptes en virtut de l'apartat 27) del número 1 de l'article 10 d'aquesta Llei poden deduir l'impost general indirecte canari que estigui implícit en la contraprestació d'aquestes operacions. Reglamentàriament s'ha de regular un procediment simplificat que permeti determinar amb facilitat la càrrega impositiva implícita ressenyada.

4. Les quotes suportades i la càrrega impositiva implícita ressenyada al número anterior són deduïbles en la mesura que els béns o serveis l'adquisició o importació dels quals determinin el dret a la deducció els utilitzi el subjecte passiu en la realització de les operacions següents:

1r Les efectuades a les illes Canàries que s'indiquen a continuació:

a) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis subjectes i no exemptes a l'impost general indirecte canari.

b) Les prestacions de serveis amb un valor que estigui inclòs a la base imposable de les importacions de béns d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

c) Els lliuraments de béns i les prestacions de serveis que gaudeixin d'exempció en virtut del que disposen els articles 11 i 12 d'aquesta Llei, així com les altres exportacions definitives de béns i enviaments de béns amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla que no es destinin a la realització de les operacions a què es refereix l'apartat 2 d'aquest número 4.

d) Les relatives als règims suspensius, a les zones franques, els dipòsits francs i els dipòsits que estiguin exempts de l'impost d'acord amb el que disposen els números 1 i 2 de l'article 13 d'aquesta Llei i els serveis exempts de conformitat amb el que estableixen el número 1, apartats c) i d), i el número 2 de l'article 15 d'aquesta Llei.

e) Les d'assegurança, reassegurança, capitalització i serveis relatius, així com les bancàries o financeres, que en resultin exemptes en virtut del que disposa el número 1, apartats 16) i 18) de l'article 10 d'aquesta Llei, sempre que el destinatari d'aquestes prestacions no estigui establert a la Comunitat Econòmica Europea o que aquestes operacions estiguin relacionades directament amb les exportacions de béns a països que no pertanyen a aquesta Comunitat i s'efectuïn a partir del moment en què els béns s'expedeixin amb destinació a països tercers.

f) Els serveis prestats per agències de viatges exempts de l'impost en virtut del que estableix el número 3 de l'article 54 d'aquesta Llei.

g) Els lliuraments gratuïts de mostres i objectes publicitaris d'escàs valor i les prestacions de serveis de demostració a títol gratuït, fets els uns i les altres per a la promoció d'activitats empresarials o professionals.

2n Les realitzades a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé en països tercers que originen el dret a deducció si s'han efectuat a les illes Canàries.

5. Els subjectes passius només poden deduir l'impost satisfet com a conseqüència de les importacions o el suportat en les adquisicions de béns o serveis que estiguin relacionats directament amb l'exercici de la seva activitat empresarial o professional. Aquesta condició també l'ha de complir la càrrega impositiva implícita a què es refereix el número 3 anterior.

6. Es consideren relacionats directament amb l'exercici de l'activitat empresarial o professional els béns o serveis afectats exclusivament a la realització d'aquesta activitat.

No s'han de considerar afectats exclusivament a una activitat empresarial o professional:

1r Els béns que es destinin a aquesta activitat i a altres de naturalesa no empresarial ni professional per períodes de temps alternatius.

2n Els béns o serveis que s'utilitzin simultàniament per a activitats empresarials o professionals i per a necessitats privades.

3r Els béns adquirits pel subjecte passiu que no s'integrin en el seu patrimoni empresarial o professional.

4t Els béns destinats a la satisfacció de necessitats personals o particulars dels empresaris o professionals o dels seus familiars o bé del personal que en depengui, amb excepció dels destinats a l'allotjament gratuït, en els locals o les instal·lacions de l'empresa, del personal encarregat de la vigilància i seguretat.

7. S'exceptuen del que disposa el número 6 anterior, apartats 1r, 2n i 4t, els béns o serveis que s'utilitzin per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant.

Article 30. Exclusions i restriccions del dret a deduir

1. No poden ser objecte de deducció:

1r Les quotes suportades com a conseqüència de l'adquisició, la importació, l'arrendament, la transformació, la reparació, el manteniment o la utilització d'automòbils de turisme i els seus remolcs, motocicletes, aeronaus o embarcacions esportives o d'esbarjo, així com els accessoris, les peces de recanvi, els combustibles, els carbu-

rants i els lubricants amb destinació a aquests vehicles i els altres serveis que hi facin referència.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica als vehicles següents:

a) Els destinats exclusivament al transport de mercaderies.

b) Els destinats exclusivament al transport de viatgers mitjançant la contraprestació, amb excepció de les quotes suportades per la utilització dels esmentats vehicles, que no són deduïbles en cap cas.

c) Els destinats exclusivament a l'ensenyament de conductors.

d) Els destinats pels seus fabricants exclusivament a la realització de proves, assajos, demostracions o promoció de vendes.

e) Els adquirits per agents comercials independents per destinar-los exclusivament als seus desplaçaments professionals.

f) Els adquirits per ser utilitzats exclusivament en serveis de vigilància.

2n Les quotes suportades pels serveis de desplaçament o viatges del mateix subjecte passiu, del seu personal o de tercers, fins i tot els relacionats amb l'activitat empresarial o professional.

3r Les quotes suportades en les adquisicions o importacions d'aliments o begudes, o per serveis d'hostaleria, restaurant o espectacles, excepte si es destinen a ser utilitzats o consumits pels assalariats o terceres persones mitjançant contraprestació.

4t Les quotes suportades com a conseqüència de les adquisicions, els arrendaments o les importacions de joiells, joies i articles similars, peces de vestir o d'adorn personal confeccionades amb pells de caràcter sumptuari, tabac manufacturat, els tapissos i els objectes d'art i les antiguitats que es defineixen a l'article 53 d'aquesta Llei.

5è Les quotes suportades com a conseqüència d'adquisicions de béns o serveis destinats a atencions a clients, a assalariats o a terceres persones.

2. S'exceptuen del que disposa el número anterior les adquisicions o importacions dels béns següents:

1r Els que considerats objectivament siguin només d'aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica.

2n Els destinats a ser objecte de lliurament o cessió d'ús, directament o mitjançant transformació, per subjectes passius que es dediquen habitualment i de manera onerosa a aquestes operacions.

Article 31. Requisits formals de la deducció

1. Només poden exercir el dret a la deducció els subjectes passius que estiguin en possessió del document justificatiu del seu dret.

Es consideren documents justificatius del dret a la deducció:

1r La factura original expedida pel qui faci el lliurament o presti el servei.

2n El document acreditatiu del pagament de l'impost a la importació.

3r El document expedit en el supòsit d'inversió del subjecte passiu que preveu aquesta Llei.

2. Aquests documents únicament han de justificar el dret a la deducció quan s'ajustin al que disposen aquesta Llei i les normes reglamentàries dictades per al seu desplegament.

3. Si es tracta de béns adquirits en comú per diversos subjectes passius, cadascun dels adquirents pot fer la deducció de la part proporcional corresponent, sempre que en cadascun dels exemplars de la factura o el docu-

ment justificatiu es consigni, de manera diferent i separada, la porció de base imposable i quota repercutida a cadascun dels adquirents en comú.

4. En cap cas no és admissible el dret de deduir en quantia superior a la quota tributària expressament i separadament consignada que hagi estat repercutida o, si s'escau, satisfeta segons el document justificatiu de la deducció, llevat del cas de la deducció que estableix el número 3 de l'article 29 d'aquesta Llei.

Article 32. Naixement del dret a deduir

1. El dret a la deducció neix en el moment en què es meriten les quotes deduïbles.

2. No obstant això, en les importacions de béns i en el supòsit d'inversió del subjecte passiu que preveu aquesta Llei, el dret a la deducció neix en el moment en què el subjecte passiu fa el pagament de les quotes deduïbles.

Article 33. Exercici del dret a la deducció

1. En les declaracions liquidacions corresponents a cadascun dels períodes de liquidació, els subjectes passius poden deduir globalment l'import total de les quotes deduïbles suportades en aquest període de l'import total de les quotes de l'impost general indirecte canari, merita- des durant el mateix període de liquidació a les illes Canàries com a conseqüència dels lliuraments de béns o les prestacions de serveis que hagin fet.

2. Les deduccions s'han d'efectuar en funció de la destinació previsible dels béns i serveis adquirits, sense perjudici que siguin rectificades posteriorment si aquella és alterada.

3. El dret a la deducció només es pot exercir en la declaració liquidació relativa al període de liquidació en què el titular hagi suportat les quotes deduïbles o en les dels successius, sempre que no hagi transcorregut el termini d'un any comptat a partir del naixement d'aquest dret.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici del que estableixen els números 5 i 6 següents.

4. S'entenen suportades les quotes deduïbles, així com la càrrega impositiva implícita en les adquisicions a comerciants detallistes, en el moment en què el titular en rebí la factura corresponent o, si s'escau, el document justificatiu del dret a deduir.

En els casos a què es refereix el número 2 de l'article anterior d'aquesta Llei, les quotes deduïbles s'entenen suportades en el moment en què neix el dret a la deducció.

5. Quan la quantia de les deduccions procedents superi l'import de les quotes meritades en el mateix període, l'excés pot ser deduït per ordre cronològic en les declaracions liquidacions immediatament posteriors, en la quantia màxima possible en cadascuna d'aquestes i fins a un termini de cinc anys, comptats a partir de la data de terminació del període en què s'ha originat el dret a la deducció.

No obstant això, el subjecte passiu pot optar per la devolució del saldo que hi hagi a favor seu quan resulti procedent en virtut del que disposa aquesta Llei.

6. En els supòsits d'errors o de modificació de bases o quotes impositives suportades, la rectificació en les deduccions s'ha de fer en la forma i els terminis que es determinin reglamentàriament.

Article 34. Règim de deduccions en activitats diferenciades

1. Els subjectes passius que exerceixin activitats empresarials o professionals diferenciades han d'aplicar amb independència el règim de deduccions respecte a cadascuna d'aquestes.

No obstant això, si es duen a terme adquisicions de béns per ser utilitzats en comú en diversos sectors d'activitat diferenciats, hi són aplicables les normes d'aquesta Llei que regulen la prorrata general per determinar el percentatge de deducció aplicable respecte a les adquisicions d'aquests béns. Amb aquest efecte, s'ha de computar la totalitat de les operacions empresarials i professionals que hagi fet el subjecte passiu.

2. A l'efecte del que disposa el número anterior, es consideren sectors empresarials o professionals diferenciats aquells en els quals les activitats econòmiques realitzades i els règims de deducció aplicables són diferents.

Els règims de deducció es consideren diferents si els percentatges de deducció que són aplicables a cadascun dels sectors econòmics difereixen entre si més de cinquanta punts percentuals.

En tot cas, es consideren sectors diferenciats els que s'acullen al règim simplificat i al règim especial de l'agricultura i ramaderia, així com les activitats de comerç al detall que n'estan totalment exemptes en virtut del que disposa l'article 10.1.27).

3. La Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries pot autoritzar l'aplicació d'un règim de deducció comuna al conjunt d'activitats empresarials o professionals diferenciades fetes per un mateix subjecte passiu, en els casos i amb els requisits que es determinin reglamentàriament.

Article 35. Regla de prorrata

La regla de prorrata és aplicable si el subjecte passiu, en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional, efectua conjuntament lliuraments de béns o prestacions de serveis que originen el dret a la deducció i altres operacions de naturalesa anàloga que no habiliten per a l'exercici d'aquest dret.

Article 36. Classes de prorrata i criteris d'aplicació

1. La regla de prorrata té dues modalitats d'aplicació: la prorrata general i la prorrata especial.

La prorrata especial només s'aplica en els supòsits a què es refereixen els números 2 i 3 següents d'aquest article. En els altres casos, s'aplica la prorrata general.

2. Els subjectes passius poden optar per aplicar la regla de prorrata especial en la forma que es determini reglamentàriament.

3. La Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries pot obligar el subjecte passiu a aplicar la prorrata especial en els supòsits següents:

1r Quan faci simultàniament activitats econòmiques diferents per raó del seu objecte.

2n Quan de l'aplicació de la prorrata general derivin distorsions importants per a l'aplicació de l'impost.

L'acord pertinent s'ha de notificar a l'interessat amb anterioritat al dia 1 de desembre de l'any precedent a aquell en què hagi de tenir efecte.

Article 37. La prorrata general

1. En els casos d'aplicació de la regla de prorrata general, la deducció només es refereix a la part de l'impost que, suportat en cada període de liquidació, correspongui al percentatge que l'import de les operacions que originen el dret a la deducció representi respecte al total de les que ha fet el subjecte passiu.

2. El percentatge de deducció a què es refereix el número anterior es determina multiplicant per cent el resultat d'una fracció en la qual figurin:

1r En el numerador, l'import total, determinat per a l'any que correspongui, de les operacions que originen el dret a la deducció, realitzades pel subjecte passiu en

l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en l'activitat diferenciada que correspongui.

2n. En el denominador, l'import total, determinat per al mateix període de temps, de les operacions que ha fet el subjecte passiu en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional o, si s'escau, en l'activitat diferenciada que correspongui, incloent-hi aquelles que no originin el dret a deduir.

La prorrata de deducció resultant s'ha d'arrodonir a la unitat superior.

3. Per a la determinació d'aquest percentatge no es computen en cap dels termes de la relació:

1r Les operacions fetes des d'establiments situats fora de les illes Canàries.

2n Les quotes de l'impost general indirecte canari que hagin gravat directament les operacions a què es refereix el número 2 anterior.

3r L'import dels lliuraments dels béns d'inversió que els subjectes passius hagin utilitzat en la seva activitat empresarial o professional.

4t L'import de les operacions immobiliàries o financeres que no constitueixin activitat empresarial o professional típica del subjecte passiu.

Tenen la consideració d'operacions financeres a aquest efecte les que es descriuen al número 1, apartat 18 de l'article 10 d'aquesta Llei.

5è Les importacions i les adquisicions de béns o serveis.

4. A l'efecte del càlcul de la prorrata, s'entén per import total d'operacions la suma de les contraprestacions que els corresponen, determinades segons el que estableixen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei, fins i tot respecte a les operacions exemptes i no subjectes a l'impost.

Si es tracta d'enviaments de béns amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE, o bé d'exportacions definitives no compreses a l'article 11 d'aquesta Llei, s'ha de prendre com a import de l'operació el valor a l'interior de les illes Canàries dels productes exportats, determinat d'acord amb el que estableix el número 1 de l'article 23 d'aquesta Llei.

5. En els supòsits d'execució d'obres amb aportació de materials, realitzades fora de les illes Canàries, s'ha de considerar com a import de l'operació el valor a l'interior de les illes Canàries dels materials enviats amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé exportats a països tercers, determinat d'acord amb el que disposa el número 1 de l'article 23 d'aquesta Llei.

6. Per efectuar la imputació temporal són aplicables, respecte a la totalitat d'operacions incloses en els números anteriors, les normes sobre la meritació de l'impost que estableix aquesta Llei.

No obstant això, els lliuraments de béns amb destinació a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, qualsevol altre Estat membre de la CEE, o bé a l'exportació, exempts de l'impost en virtut del que estableix l'article 11 d'aquesta Llei, i els altres enviaments o exportacions definitius de béns s'entenen realitzats, a aquest efecte, en el moment en què l'organisme competent admet la sol·licitud de sortida corresponent.

Article 38. Procediment de la prorrata general

1. La prorrata de deducció provisionalment aplicable cada any natural és la que es determina sobre la base de les operacions de l'any precedent.

2. Llevat del que disposa l'article 43 d'aquesta Llei, els subjectes passius que no puguin calcular aquesta prorrata perquè no han iniciat les operacions subjectes a l'im-

post durant l'any anterior, o que no puguin aplicar la prorrata resultant de les operacions de l'any precedent perquè s'ha alterat significativament la proporció que s'hi donava, poden practicar la deducció aplicant-hi un percentatge provisional aprovat per la Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries en la forma que s'estableixi reglamentàriament.

3. En l'última liquidació de l'impost corresponent a cada any natural, el subjecte passiu ha de calcular la prorrata de deducció definitiva en funció de les operacions que hagi fet en aquest període i ha de practicar la regularització consegüent de les deduccions provisionals.

4. La prorrata de deducció determinada d'acord amb el que disposen els números anteriors d'aquest article s'ha d'aplicar a les quotes suportades pel subjecte passiu durant l'any natural corresponent, sigui quina sigui la data de l'adquisició dels béns o serveis.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable respecte a les quotes no deduïbles en virtut del que estableix aquesta Llei.

Article 39. La prorrata especial

L'exercici del dret a deduir en la prorrata especial s'ha d'ajustar a les regles següents:

1. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció es poden deduir íntegrament.

2. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats exclusivament en la realització d'operacions que no originin el dret a deduir no poden ser objecte de deducció.

3. Les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns o serveis utilitzats només en part en la realització d'operacions que originin el dret a la deducció poden ser deduïdes en la proporció que resulti d'aplicar al seu import global el percentatge de la prorrata general que regula aquesta Llei.

Article 40. Deduccions per béns d'inversió i la seva regularització

1. Els subjectes passius poden deduir les quotes impositives suportades en l'adquisició o importació de béns que es qualifiquin reglamentàriament d'inversió d'acord amb les normes aplicables als béns d'una altra naturalesa.

2. Tanmateix, les quotes deduïbles s'han de regularitzar durant els quatre anys naturals següents a aquell en què s'iniciï la utilització efectiva o l'entrada en funcionament d'aquests béns si, entre la prorrata definitiva corresponent a cadascun d'aquests anys i la que va prevaler l'any en què s'havia suportat la repercussió, hi ha una diferència superior a deu punts percentuals.

Així mateix s'ha d'aplicar la regularització a què es refereix el paràgraf anterior si els subjectes passius han dut a terme, durant l'any d'adquisició dels béns d'inversió, exclusivament, operacions que no originin aquest dret, i, posteriorment, durant qualsevol dels quatre anys següents a aquell en què s'iniciï la utilització efectiva o entrada en funcionament d'aquests béns, si es modifica aquesta situació, en els termes que preveu aquest paràgraf.

3. Si es tracta de terrenys o edificacions, la regularització s'ha de referir als nou anys següents a aquell en què ha tingut lloc l'inici de la seva utilització.

4. El període de regularització de les quotes impositives que hagin estat repercutides amb posterioritat a l'inici de la utilització efectiva o entrada en funcionament dels béns d'inversió es comença a comptar a partir de l'any en què s'ha produït aquesta repercussió.

5. Els ingressos o, si s'escau, les deduccions complementàries que resultin de la regularització de deduccions per béns d'inversió s'han d'efectuar en la declaració liquidació corresponent a l'últim període de l'any natural a què es refereixin.

Article 41. Procediment per practicar la regularització de deduccions per béns d'inversió

La regularització de les deduccions a què es refereix l'article anterior s'ha de fer de la manera següent:

1r Conegut el percentatge de deducció definitiva aplicable a cadascun dels anys en què ha de tenir lloc la regularització, s'ha de determinar l'import de la deducció que seria procedent si la repercussió de les quotes s'hagués suportat l'any que es consideri.

2n Aquest import s'ha de restar del de la deducció efectuada l'any en què ha tingut lloc la repercussió.

3r La diferència positiva o negativa s'ha de dividir per cinc o, si es tracta de terrenys o edificacions, per deu, i el quocient resultant és la quantia de l'ingrés o de la deducció complementaris que s'han de fer.

Article 42. Transmissió de béns d'inversió durant el període de regularització

1. En els casos de lliuraments de béns d'inversió durant el període de regularització, s'ha de fer d'un sol cop pel temps del període que quedi per transcórrer.

A aquest efecte, si el lliurament està subjecte a l'impost i no n'està exempt, es considera que el bé d'inversió s'ha fet servir exclusivament en la realització d'operacions que originen el dret a deduir durant tot l'any en què s'ha fet aquest lliurament i en els altres fins a l'expiració del període de regularització.

No obstant això, la diferència que resulti de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior no és deduïble mentre excedeixi la quota repercutida a l'adquirent en la transmissió del bé a què es refereixi.

Si el lliurament resulta exempt o no subjecte, es considera que el bé d'inversió s'ha fet servir exclusivament en la realització d'operacions que no originen el dret a deduir durant tot l'any en què s'ha fet el lliurament i els altres fins a l'expiració del període de regularització.

S'exceptuen del que preveu el paràgraf anterior els lliuraments de béns d'inversió que es beneficien de les exempcions que estableixen els números 1 i 2 de l'article 11 d'aquesta Llei, als quals s'aplica la regla que conté el paràgraf 2n d'aquest número 1 corresponent als lliuraments subjectes i no exempts. Les deduccions que siguin procedents en aquest cas no poden excedir la quota que resultaria d'aplicar el tipus impositiu vigent al valor interior dels béns exportats o enviats a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o qualsevol altre Estat membre de la CEE.

La regularització a què es refereix aquest article s'ha de practicar fins i tot en el supòsit que en els anys anteriors no hagi estat aplicable la regla de prorata.

2. El que disposa aquest article no s'ha d'aplicar en els supòsits de transmissions de béns d'inversió no subjectes a l'impost en aplicació del que disposa l'apartat 1r de l'article 9 d'aquesta Llei, i l'adquirent queda subrogat automàticament en la posició del transmissor.

En aquests casos, la prorata de deducció aplicable per practicar la regularització de deduccions dels esmentats béns durant el mateix any i els altres no pot ser superior a la que resulti de la mitjana de les aplicables en l'empresa transmissora durant els últims cinc anys immediatament anteriors.

3. El que disposa aquest article és aplicable si els béns d'inversió es transmeten abans que el subjecte passiu els utilitzi.

Article 43. Deduccions anteriors al començament de les activitats empresarials o professionals

1. Els empresaris o professionals poden deduir les quotes suportades amb anterioritat al començament efectiu dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixin l'objecte de la seva activitat, d'acord amb el que disposa aquest article.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les quotes suportades com a conseqüència de l'adquisició de terrenys, que són deduïbles a partir del moment en què s'iniciïn efectivament les operacions subjectes a l'impost en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

2. No són deduïbles les quotes suportades abans de la presentació d'una declaració prèvia a l'inici de l'activitat empresarial o professional en la forma que es determini reglamentàriament.

3. Fins al començament de les operacions subjectes a l'impost s'ha d'aplicar un percentatge provisional de deducció que ha de determinar la Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries, a proposta del subjecte passiu, tenint en compte les característiques de les activitats empresarials o professionals futures.

4. Les deduccions provisionals s'han de regularitzar aplicant el percentatge definitiu que globalment correspongui al període dels tres primers anys naturals de l'exercici de l'activitat.

Quan es tracti de béns d'inversió, les deduccions que resultin de l'aplicació del paràgraf anterior s'han de regularitzar segons el que disposa l'article 40 d'aquesta Llei pel temps que falti del període de regularització corresponent.

5. Si els béns d'inversió són objecte de lliurament abans de l'acabament del seu període de regularització, s'han d'aplicar les regles de l'article anterior d'aquesta Llei, sense perjudici del que preveuen els números anteriors.

6. El que disposa aquest article és aplicable respecte a les operacions que facin els subjectes passius de l'impost abans del començament de les seves operacions en sectors d'activitat totalment diferenciat.

7. Si la realització dels lliuraments de béns o prestacions de serveis s'interromp durant un any o període superior, s'hi han d'aplicar les normes que preveuen els números anteriors referides a la represa de les operacions.

8. Els empresaris o professionals poden sol·licitar la devolució de les quotes que siguin deduïbles en virtut del que estableix aquest article, d'acord amb el que disposa l'article 45 d'aquesta Llei.

9. Els subjectes passius que s'hagin beneficiat del règim de deduccions que regula aquest article no es poden acollir al règim especial simplificat durant un termini de tres anys a partir de l'inici de les operacions subjectes a l'impost.

Article 44. Rectificació de deduccions

1. Els subjectes passius poden rectificar les deduccions practicades en els supòsits d'error o variació en l'import de les quotes a deduir.

La rectificació és obligatòria si implica una minoració de les quotes deduïdes.

2. La rectificació de deduccions que determini un increment de quotes anteriorment deduïdes només es pot fer si el subjecte passiu està en possessió de la factura o el document justificatiu corresponent, expedits d'acord amb el que disposa l'article 20 d'aquesta Llei. En els supòsits d'error en la liquidació de les quotes repercutides, no es pot fer la rectificació després que hagi passat el termini d'un any a partir de la data de l'expedició de la factura o el document equivalent.

CAPÍTOL II

Devolucions

Article 45. Devolucions en general

1. Els subjectes passius que no hagin pogut efectuar les deduccions originades en un període de liquidació segons el procediment que preveu aquesta Llei, perquè la quantia d'aquestes supera de manera continuada la de les quotes meritades, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu que hi hagi el 31 de desembre de cada any, en la forma que determini el reglament de l'impost.

2. Reglamentàriament, es pot establir, amb referència a sectors o empreses determinats, el dret a la devolució del saldo a favor dels subjectes passius que hi hagi al final de cada període de liquidació.

Article 46. Devolucions en l'exportació

1. Els subjectes passius que durant l'any natural immediatament anterior hagin fet exportacions definitives a països tercers o enviaments amb caràcter definitiu a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, o qualsevol altre Estat membre de la CEE per un import global superior al límit que es determini reglamentàriament, tenen dret a la devolució del saldo a favor seu que hi hagi al final de cada període de liquidació fins al límit que resulti d'aplicar el percentatge corresponent al tipus impositiu aplicable de l'impost a l'import total, en aquest període, de les exportacions i els enviaments esmentats.

A la Llei de pressupostos de cada any de la Comunitat Autònoma de Canàries es poden modificar els límits que fixa el paràgraf anterior.

2. A l'efecte del que disposa el número anterior, s'entén per import de les exportacions i els enviaments indicats la suma total de les contraprestacions corresponents o, si no n'hi ha, dels valors a l'interior dels béns exportats i dels enviats a la península, les Illes Balears, Ceuta i Melilla.

3. Reglamentàriament s'ha de determinar el procediment per a l'exercici del dret que estableix el paràgraf anterior.

Article 47. Garanties de les devolucions

La Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries pot exigir als subjectes passius que presentin les garanties suficients en els supòsits de devolucions a què es refereixen els dos articles anteriors d'aquesta Llei.

Article 48. Devolucions a persones no establertes a les illes Canàries

1. Els empresaris o professionals no establerts a les illes Canàries poden exercir el dret a la devolució de l'impost general indirecte canari que hagin satisfet o, si s'escau, els hagi estat repercutit en l'esmentat territori, inclosa la càrrega impositiva implícita en les adquisicions de béns a comerciants detallistes, d'acord amb el que disposen aquest article i les normes de procediment que s'estableixin reglamentàriament.

2. Són requisits per a l'exercici del dret a la devolució a què es refereix el número anterior:

1r Que les persones o entitats que pretenguin exercir-lo estiguin establertes a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla, en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea o en països tercers, sempre que, en aquest últim cas, s'acrediti la reciprocitat a favor dels empresaris i professionals establerts a Espanya.

2n Que duguin a terme en aquests territoris activitats empresarials o professionals subjectes a l'impost sobre el valor afegit o un tribut anàleg.

La realització d'aquestes activitats s'ha d'acreditar en la forma que es determini reglamentàriament.

3r Que durant el període a què es refereix la sol·licitud, els interessats no hagin fet a les illes Canàries lliuraments de béns o prestacions de serveis subjectes a l'impost general indirecte canari diferents de les que s'especifiquen a continuació:

a) Les operacions en què els subjectes passius de l'impost són les persones per a les quals aquestes es fan, segons el supòsit d'inversió del subjecte passiu que preveu aquesta Llei.

b) Les de transport i prestacions de serveis accessòries, exemptes en virtut del que disposa aquesta Llei a l'article 11, excepte el número 2, a l'article 12, els números 1 i 2 de l'article 13, al número 7 de l'article 14 i a l'article 15.

3. Les persones físiques o jurídiques en què concorren els requisits que es descriuen en els números anteriors tenen dret a sol·licitar la devolució de l'impost general indirecte canari que hagin suportat en les adquisicions o importacions de béns o en els serveis que els hagin estat prestats a les illes Canàries durant el període de temps a què correspongui la sol·licitud, en la mesura que aquests béns o serveis s'utilitzin en la realització de les operacions descrites al número 4, apartat 1r, lletres b), c) i d), i apartat 2n de l'article 29 d'aquesta Llei, o bé les que s'assenyalen al número 2 anterior, apartat 3r, lletra a).

Per determinar les quotes a retornar, cal atènyer-se a la destinació real i efectiva dels béns o serveis adquirits o importats, sense que hi siguin aplicables, a aquest efecte, les normes reguladores de la regla de prorrata que conté aquesta Llei.

4. Són aplicables a les devolucions que regula aquest article les limitacions i exclusions del dret a deduir que preveu la Llei.

5. Les sol·licituds de devolució únicament es poden referir al període de liquidació o a l'any natural immediatament anteriors.

6. Les persones o entitats que no estiguin establertes a la Comunitat Econòmica Europea i pretenguin fer ús del dret a la devolució que regula aquest article han de nomenar prèviament un representant legal resident a Espanya, que s'ha d'encarregar de complir les obligacions formals o de procediment corresponents i que ha de respondre solidàriament en els casos de devolució improcedent.

La Hisenda pública de la Comunitat Autònoma de Canàries pot exigir a aquest representant una caució suficient amb aquesta finalitat.

7. No es poden admetre les sol·licituds de devolució per un import total inferior a la xifra que es determini reglamentàriament.

TÍTOL III

Règims especials

CAPÍTOL PRIMER

Règim simplificat

Article 49. Règim simplificat

1. Poden optar pel règim simplificat els subjectes passius, les persones físiques, amb un volum total d'operacions fetes durant l'any natural immediatament anterior que no hagi excedit els cinquanta milions de pessetes.

2. El règim simplificat s'aplica als sectors econòmics i a les activitats empresarials o professionals que s'estableixen reglamentàriament.

3. No poden optar pel règim simplificat els qui duguin a terme, amb caràcter habitual, activitats econòmiques no incloses en aquest règim especial, excepte les que s'acullen al règim especial d'agricultura i ramaderia, i les activitats de comerç al detall que en resultin totalment exemptes en virtut del que disposa l'article 10.1.27).

Article 50. Contingut del règim simplificat

1. Per a l'aplicació del règim especial que regula aquest capítol s'ha de determinar, mitjançant estimació objectiva singular, l'import mínim de les quotes de l'impost general indirecte canari que ha d'ingressar el subjecte passiu durant cadascun dels anys naturals en què aquest règim especial resulti aplicable.

2. La determinació objectiva de les quotes a què es refereix el número anterior s'ha de fer sobre la base dels índexs o mòduls que, per a cada sector econòmic o per a cada activitat empresarial o professional, fixi la Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries.

3. Si els imports reals de la quota que ha d'ingressar el subjecte passiu comprovats per l'Administració són diferents dels declarats pel subjecte passiu en aplicació del que disposa el número 2 anterior, s'ha de procedir a fer la liquidació complementària que correspongui, sense aplicar-hi cap sanció per les diferències que en resultin ni exigir el pagament d'interessos de demora.

4. En cas d'omissió o falsejament dels comptes d'una operació per part d'un subjecte passiu que no hagi optat pel règim simplificat, les quotes tributàries exigibles no poden ser inferiors a les que resultarien de l'aplicació d'aquell règim, sense perjudici de les sancions que siguin procedents.

5. Els subjectes passius que hagin optat pel règim simplificat i que hagin incorregut en ommissió o falsejament dels índexs o mòduls a què es refereix el número 2 anterior estan obligats a pagar les quotes tributàries que resultin de l'aplicació d'aquell règim, sense perjudici de les sancions que siguin procedents.

6. Queden excloses del règim simplificat les importacions i transmissions de béns immobles i de béns d'inversió.

7. Reglamentàriament s'ha de regular aquest règim simplificat i s'han de determinar les obligacions formals i registrals que han de complir els subjectes passius que s'hi acullin.

Article 51. Determinació del volum d'operacions

1. A l'efecte del que disposa l'article 49 d'aquesta Llei, es considera volum d'operacions l'import total, exclouent-ne l'impost general indirecte canari, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis, incloent-hi els exempts, que faci el subjecte passiu en el conjunt de les seves activitats empresarials i professionals, la meritació dels quals s'hagi produït durant l'any natural corresponent.

2. Per a la determinació de volum d'operacions no s'han de computar quan tinguin caràcter ocasional les operacions immobiliàries, les financeres a què es refereix el número u, apartat 18), de l'article 10 d'aquesta Llei, ni els lliuraments de béns qualificats d'inversió respecte al transmissor.

CAPÍTOL II

Règim especial dels béns usats

Article 52. Règim especial dels béns usats

1. Els empresaris que duguin a terme habitualment transmissions de béns usats poden optar per l'aplicació del règim especial que regula aquest article amb subjec-

ció amb el que s'hi disposa i el que s'estableixi en les normes reglamentàries dictades per al seu desplegament.

2. A l'efecte d'aquest article, es consideren béns usats els de naturalesa mobiliària que han estat utilitzats amb anterioritat a l'adquisició feta pel subjecte passiu acollit a aquest règim especial i són susceptibles de nova utilització, directament o amb reparació prèvia.

No tenen aquesta condició els béns següents:

1r Els adquirits a altres subjectes passius de l'impost, llevat dels casos en què els lliuraments en virtut dels quals s'ha efectuat l'adquisició no n'hagin estat subjectes o n'hagin estat exempts o, si s'escau, hagin tributat també amb subjecció a les regles que estableix aquest capítol II.

2n Els importats directament pel transmissor.

3r Els que hagin estat utilitzats, renovats o transformats pel mateix subjecte passiu transmissor.

4t Els residus de processos industrials.

5è Els envasos i embalatges.

6è Els integrats totalment o parcialment per pedres o metalls preciosos, o bé per perles naturals o cultivades.

7è Els materials de recuperació.

3. En els lliuraments de béns usats efectuats pels subjectes passius revenedors que hagin optat pel règim especial que regula aquest article, la base imposable és el 30 per 100 de la contraprestació determinada d'acord amb el que disposen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

No obstant això, el subjecte passiu pot optar per considerar base imposable la diferència entre la contraprestació de la transmissió i la de l'adquisició del bé transmès, determinades de conformitat amb el que estableixen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei i justificades documentalment en la forma que s'estableixi reglamentàriament. L'opció s'ha d'exercir en els terminis i la forma que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei i ha de tenir efectes durant tot l'any natural immediatament posterior.

En cap cas la base imposable a què es refereix el paràgraf anterior no pot ser inferior al 20 per 100 de la contraprestació de la transmissió determinada, segons el que estableixen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei. No obstant això, si es tracta de vehicles automòbils de turisme usats, aquest percentatge és del 10 per 100.

CAPÍTOL III

Règim especial d'objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció

Article 53. Règim d'objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció

1. Els subjectes passius que duguin a terme habitualment lliuraments d'objectes artístics, antiguitats i objectes de col·lecció de naturalesa mobiliària poden optar per aplicar les regles de determinació de la base imposable que preveu el número 3 de l'article anterior d'aquesta Llei, en la forma que s'estableixi reglamentàriament.

El que disposa el paràgraf precedent no és aplicable en els lliuraments dels béns següents:

1r Els construïts, renovats o transformats pel mateix subjecte passiu o pel seu compte.

2n Els integrats totalment o parcialment per perles naturals o cultivades, pedres o metalls preciosos.

3r Els adquirits a altres subjectes passius de l'impost, llevat dels casos en què els lliuraments en virtut dels quals es va efectuar l'adquisició no hagin estat subjectes a l'impost o n'hagin quedat exempts.

4t Els importats directament pel subjecte passiu.

2. A l'efecte del que disposa el número anterior, s'entén per:

1r Objectes d'art: les pintures i els dibuixos fets a mà i les escultures, els gravats, les estampes i les litografies, sempre que, en tots els casos, es tracti d'obres originals.

2n Antiguitats: els béns mobles útils i ornamentals, excloses les obres d'art i objectes de col·lecció, que tinguin més de cent anys d'antiguitat i que tinguin unes característiques originals fonamentals que no hagin estat alterades per modificacions o reparacions fetes durant els cent últims anys.

3r Objectes de col·lecció: els objectes que tinguin un interès arqueològic, històric, etnogràfic, paleontològic, zoològic, botànic, mineralògic, numismàtic o filatèlic i siguin susceptibles de ser destinats a formar part d'una col·lecció.

CAPÍTOL IV

Règim especial de les agències de viatges

Article 54. Règim especial de les agències de viatges

1. El règim especial de les agències de viatges és aplicable:

1r A les operacions que duguin a terme les agències de viatges si actuen en nom propi respecte als viatgers i utilitzen en la realització del viatge béns lliurats o serveis prestats per altres empresaris o professionals.

2n A les operacions que fan els organitzadors de circuits turístics en què hi concorren les circumstàncies anteriors.

2. El règim especial de les agències de viatges no és renunciabile. Els subjectes passius als quals sigui aplicable aquest règim especial no poden optar pel règim especial simplificat.

3. Estan exempts de l'impost els serveis prestats per les agències de viatges si els lliuraments de béns o les prestacions de serveis, adquirits en benefici del viatger i utilitzats per fer el viatge, es duen a terme fora del territori de la Comunitat Econòmica Europea.

En cas que aquests lliuraments de béns o prestacions de serveis es facin només parcialment en el territori d'aquesta Comunitat, únicament ha de gaudir d'exempció la part de la prestació de serveis de l'agència corresponent als fets fora de la Comunitat Econòmica Europea.

4. Les operacions que duguin a terme les agències respecte a cada viatger per a la realització d'un viatge tenen la consideració de prestació de serveis única, encara que se li proporcionin diversos lliuraments o serveis en el marc del viatge.

Aquesta prestació s'entén feta en el lloc on l'agència tingui establerta la seu de la seva activitat econòmica o disposi d'un establiment permanent des d'on efectui l'operació.

5. La base imposable és el marge brut de l'agència de viatges.

A aquest efecte, es considera marge brut de l'agència la diferència entre la quantitat total carregada al client, excloent-ne l'impost general indirecte canari que grava l'operació, i l'import efectiu, impostos inclosos, dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que, fets per altres empresaris o professionals, siguin adquirits per l'agència per ser utilitzats en la realització del viatge i redundin directament en benefici del viatger.

Per determinar el marge brut de l'agència no es computen les operacions exemptes de l'impost en virtut del que estableix el número 3 anterior.

6. La quota repercutida no es pot consignar a la factura de manera separada de la base imposable, i s'entén, en aquest cas, inclosa en el preu de l'operació.

7. Els subjectes passius han de determinar la base imposable operació per operació, d'acord amb el que preveu el número 5 anterior.

No obstant això, poden optar per determinar de manera global per a cada període de liquidació la base imposable corresponent a les operacions a què resulti aplicable el règim especial i no gaudeixin d'exempció, d'acord amb el procediment següent:

1r De l'import global carregat als clients, impost general indirecte canari inclòs, corresponent a les operacions de meritació de les quals s'hagi produït en aquest període de liquidació, s'ha de sostreure l'import efectiu global, impostos inclosos, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis efectuats per altres empresaris o professionals que hagi adquirit l'agència en el mateix període i s'utilitzin en la realització del viatge i redundin en benefici del viatger.

2n La base imposable global es troba multiplicant per cent la quantitat que en resulti i dividint el producte per cent més el tipus impositiu general que estableix aquesta Llei.

S'han de determinar reglamentàriament els terminis i la forma per a l'exercici d'aquesta opció.

8. Les agències de viatges a les quals s'apliqui aquest règim especial poden practicar les seves deduccions en els termes que estableix aquesta Llei.

No obstant això, no poden deduir l'impost repercutit en les adquisicions de béns i serveis que redundin directament en benefici del viatger.

9. Es poden establir reglamentàriament normes especials reguladores de les obligacions de tipus formal, comptable o registral de les agències de viatges.

CAPÍTOL V

Règim especial de l'agricultura i ramaderia

Article 55. Règim especial de l'agricultura i ramaderia

1. Els titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes queden subjectes al règim especial que preveu aquest capítol llevat que hi renunciïn.

La renúncia produeix efectes mentre no sigui revocada per l'interessat i, en tot cas, en un període mínim de tres anys.

2. A l'efecte del que disposa el número anterior, es consideren explotacions agrícoles, forestals o ramaderes les que obtinguin directament productes naturals, vegetals o animals dels seus cultius o explotacions, i en particular, les següents:

1r Les que duguin a terme activitats agrícoles en general, incloent-hi el conreu de plantes ornamentals, aromàtiques o medicinals, flors, bolets, espècies, llavors o plançons, sigui quin sigui el lloc d'obtenció dels productes, encara que es tracti d'hivernacles o viviers.

2n Les dedicades a la silvicultura.

3r La ramaderia, incloent-hi l'avicultura, apicultura, cunicultura i sericultura, sempre que estigui vinculada a l'explotació del sòl.

4t Els viviers de mol·luscos, crustacis i les piscifactories.

3. El règim especial a què es refereixen els números anteriors no es pot estendre a les explotacions cinegètiques ni a la ramaderia independent.

4. No es poden acollir al règim especial regulat en aquest article per cap de les seves activitats econòmiques:

1r Els qui per si mateixos, o per mediació de terceres persones, sotmetin totalment o parcialment els productes que obtinguin a processos de transformació, elaboració o manufactura de caràcter industrial.

No tenen aquesta consideració els actes de mera conservació dels béns a què es refereix el paràgraf anterior, com ara la refrigeració, la congelació, l'assecatge, la classificació, la neteja, l'emalatge o el condicionament, l'esclafament, l'escorçament, l'estellat, el trossejat, la desinfecció o la desinsectació.

2n Els qui lliurin els productes que tinguin mesclats amb d'altres adquirits a tercers, encara que siguin de naturalesa idèntica o similar, llevat d'aquells que tinguin per objecte la mera conservació.

5. Es poden acollir al règim especial regulat en aquest article els titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes encara que duguin a terme simultàniament altres activitats empresarials o professionals diferents de les es descriuen en els números 1 i 2 anteriors. En aquest cas, el règim especial només té efectes respecte a les activitats a què es refereixi.

A l'efecte del que disposa el paràgraf anterior, es consideren activitats empresarials diferents, entre d'altres, les següents:

1r Les de comercialització de productes naturals en establiments fixos situats fora del lloc on radiquin les explotacions agrícoles, forestals i ramaderes.

2n Les explotacions cinegètiques de caràcter recreatiu.

6. Amb caràcter accessori, els titulars de les explotacions que es descriuen al número 2 d'aquest article, amb els mitjans ordinàriament utilitzats en les seves explotacions i sense pèrdua de l'opció al règim especial, poden prestar serveis que contribueixin a la realització de les seves produccions i, en especial, els següents:

1r Les tasques de plantació, sembra, conreu, recollecció i transport.

2n L'emalatge i el condicionament dels productes, incloent-ne l'assecatge, la neteja, l'esclafament, el trossejat, l'ensitjat, l'emmagatzematge i la desinfecció.

3r La cria, la guarda i l'engreix dels animals.

4t L'assistència tècnica.

5è L'arrendament dels estris, les maquinàries i les instal·lacions normalment utilitzats per a la realització de les activitats agrícoles, forestals o ramaderes.

6è L'eliminació d'animals i plantes perjudicials i la fumigació de plantacions i terrenys.

7è L'explotació d'instal·lacions de reg o drenatge.

8è La tala, la triadissa, l'estellat i l'escorçament d'arbres, la neteja dels boscos i altres serveis complementaris de la silvicultura de caràcter anàleg.

7. El que disposa el número 6 anterior no és aplicable si durant l'any immediatament anterior l'import de facturació pel conjunt dels serveis accessoris prestats supera el 20 per 100 del volum total d'operacions de l'explotació agrícola, forestal o ramadera principal.

Article 56. Contingut del règim especial de l'agricultura i ramaderia

1. Els subjectes passius als quals és aplicable el règim especial de l'agricultura i ramaderia no estan sotmesos, pel que fa a l'exercici d'aquestes activitats, a les obligacions de liquidació i pagament de l'impost, a les de tipus comptable o registral ni, en general a qualsevol de les establertes en els títols IV i V del llibre I d'aquesta Llei.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les importacions, les operacions a què es refereix l'article 19, número 1, apartat 2n d'aquesta Llei, les transmissions de béns immobles i les obligacions a què es refereix l'article 59, número 1, lletra a), d'aquesta Llei.

2. Els subjectes passius a què es refereix el número anterior tenen dret a percebre una compensació a tant

alçat per les quotes de l'impost general indirecte canari que els hagin estat repercutides en les adquisicions de béns o en els serveis que els hagin estat prestats. Aquesta compensació és la quantitat que resulta d'aplicar el percentatge que es determini al preu de venda dels productes naturals obtinguts en les seves explotacions i dels serveis accessoris a què es refereix l'article anterior d'aquesta Llei.

Per a la determinació d'aquests preus no es computen els tributs indirectes que gravin aquestes operacions ni les despeses accessòries i complementàries, com ara comissions, ports, transports, assegurances o despeses financeres que es carreguin per separat al comprador.

3. La fixació dels percentatges a què es refereix el número anterior l'ha de fer el Govern de la Nació, a proposta del de Canàries, sobre la base dels estudis macroeconòmics referents exclusivament als empresaris agrícoles, forestals o ramaders sotmesos a aquest règim especial. En cap cas, l'aplicació dels percentatges aprovats no pot suposar que el conjunt dels empresaris sotmesos al règim especial pugui rebre compensacions superiors a l'impost que han suportat en l'adquisició dels béns o en els serveis que els han estat prestats.

El Govern de la Nació pot establir un percentatge únic o bé percentatges diferenciats en funció de la naturalesa de les operacions.

Article 57. Reintegrant de les compensacions

1. Estan obligats a fer el reintegrament de les compensacions a què es refereix l'article anterior els empresaris o professionals que adquireixin els productes naturals o serveis accessoris directament dels subjectes passius acollits al règim especial de l'agricultura o ramaderia.

2. El que disposa el número anterior no és aplicable si els subjectes passius als quals resulti aplicable el règim especial de l'agricultura i ramaderia efectuen lliuraments de productes naturals des d'establiments comercials fixos situats fora del lloc on radiquin les seves explotacions agrícoles, forestals o ramaderes.

3. El reintegrament de les compensacions s'ha de fer en el moment que es duguin a terme els lliuraments o serveis a què es refereix el número 1 anterior en la forma en què es determini reglamentàriament.

4. En tot cas, la Hisenda pública de la Comunitat Autònoma de Canàries ha de reintegrar les compensacions corresponents als enviaments definitius a la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla, així com les exportacions definitives que facin els subjectes passius sotmesos a aquest règim especial.

5. No estan obligats a fer el reintegrament de les compensacions a què es refereix aquest article els adquirentes de béns o destinataris dels serveis que s'esmenten a continuació:

1r Els subjectes passius que també s'acullen al règim de l'agricultura i ramaderia.

2n Els que no tinguin la condició d'empresari o professional.

3r Els subjectes passius d'aquest impost que duguin a terme exclusivament operacions que n'estiguin exemptes, diferents de les esmentades a l'article 29, número 4, d'aquesta Llei.

6. Les controvèrsies que es puguin produir sobre les compensacions corresponents a aquest règim especial, tant respecte a la procedència com a la quantia, es consideren de naturalesa tributària a l'efecte de les reclamacions economicoadministratives pertinents.

7. Els titulars d'explotacions agrícoles, forestals o ramaderes als quals no sigui aplicable el règim especial que regula aquest capítol han de reintegrar a la Hisenda pública de la Comunitat Autònoma de Canàries les compensacions percebudes de manera indeguda, sense per

judici de les altres obligacions i responsabilitats que els siguin exigibles.

Article 58. Deducció de les compensacions en el règim especial de l'agricultura i ramaderia

1. Els subjectes passius que hagin satisfet les compensacions a què es refereix l'article anterior poden deduir-ne l'import de les quotes meritades de les operacions que facin aplicant el que disposa el títol II del llibre I d'aquesta Llei respecte a les quotes suportades.

2. Per exercir aquest dret, els subjectes passius han d'estar en possessió d'un rebut emès per ells mateixos per a cada adquisició, en la forma i amb els requisits que es determinin reglamentàriament.

Aquest rebut ha d'estar signat pel proveïdor.

3. Els adquirents dels béns o serveis han d'anotar els rebuts emesos en un registre especial en la forma que es determini reglamentàriament.

TÍTOL IV

Obligacions dels subjectes passius

Article 59. Obligacions dels subjectes passius

1. Els subjectes passius estan obligats a:

a) Presentar declaracions relatives al començament, la modificació i el cessament de les activitats que determinin la seva subjecció a l'impost, en el termini i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

b) Expedir i lliurar factures o documents equivalents de les operacions en què intervenen, adaptats a les normes generals que regulen el deure d'expedir i lliurar factura que incumbeix als empresaris i professionals.

c) Conservar les factures rebudes, els justificants comptables, els documents indicats a la lletra anterior i els duplicats de les factures emeses durant el termini de prescripció de l'impost. Quan les factures rebudes es refereixin a béns d'inversió, s'han de conservar durant el seu període de regularització corresponent i els cinc anys següents.

d) Sense perjudici del que estableix el Codi de comerç, portar la comptabilitat i els registres d'acord amb el que es fixi reglamentàriament.

e) Presentar, a requeriment de la Comunitat Autònoma de Canàries, informació relativa a les operacions econòmiques amb terceres persones.

f) Presentar les declaracions liquidacions corresponents a cada període de liquidació en la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

g) Dur a terme la seva inscripció en el Registre fiscal corresponent, en la forma, amb els requisits i als efectes que es determinin reglamentàriament.

2. Els subjectes passius que duguin a terme fonamentalment les operacions exemptes que es determinin per la via reglamentària poden quedar exceptuats del compliment de les obligacions que s'indiquin expressament i que s'esmenten en el número 1 anterior.

Article 60. Documents comptables

1. Sense perjudici del que estableix el Codi de comerç, els empresaris i professionals subjectes a l'impost han de portar en la forma escaient els llibres o registres que s'estableixin reglamentàriament.

2. La comptabilitat ha de permetre determinar amb precisió:

a) L'import total de l'impost general indirecte canari que el subjecte passiu hagi repercutit als seus clients.

b) L'import total de l'impost suportat pel subjecte passiu.

3. Totes les operacions que duguin a terme els subjectes passius en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals s'han d'anotar en els registres corresponents dins dels terminis que s'estableixen per a la liquidació i el pagament de l'impost.

4. La Conselleria d'Hisenda del Govern autònom de Canàries pot modificar les obligacions registrals establertes en aquest article respecte a determinats sectors empresarials o professionals.

TÍTOL V

Gestió de l'impost

Article 61. Liquidació de l'impost

1. Els subjectes passius han de determinar i ingressar el deute tributari en el lloc, la forma i els terminis que es regulin reglamentàriament.

En els supòsits i mitjançant el procediment que es determinin reglamentàriament, es pot establir la pràctica per l'Administració tributària de liquidacions provisionals d'ofici.

2. Les operacions d'importació s'han de liquidar en la forma prevista a la normativa reguladora de l'arbitri sobre la producció i importació a Canàries i de la tarifa especial de l'arbitri a l'entrada de mercaderies.

3. S'han de determinar reglamentàriament els tràmits per a la liquidació de l'impost, els mitjans i els terminis per al pagament dels deutes tributaris que resultin de les liquidacions i les garanties que siguin procedents per assegurar el compliment de les obligacions tributàries corresponents.

Article 62. Competència en l'administració de l'impost

La gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció de l'impost general indirecte canari, així com la revisió dels actes que es dictin en la seva aplicació, corresponen als òrgans competents de la Comunitat Autònoma de Canàries.

TÍTOL VI

Infraccions i sancions

Article 63. Infraccions i sancions

Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que disposen la Llei general tributària i altres normes d'aplicació general.

TÍTOL VII

Atribució del rendiment de l'impost

Article 64. Atribució del rendiment de l'impost

L'import de la recaptació líquida que derivi dels deutes tributaris de l'impost general indirecte canari, una vegada descomptades les despeses d'administració i gestió de l'impost, es distribueix de la manera següent:

a) El 50,35 per 100 a la Comunitat Autònoma de Canàries.

b) El 49,65 per 100 restant als cabildos insulars. La distribució d'aquest percentatge entre els diversos cabil-

dos insulars s'ha de fer segons el que estableix la disposició addicional tercera d'aquesta Llei. Al seu torn, de la quantia que correspongui a cada cabildo insular, deduintes les despeses de gestió, aquest se n'ha de reservar un 60 per 100 que ha de figurar com a ingrés en el seu pressupost ordinari, i el 40 per 100 restant l'ha de distribuir i lliurar als ajuntaments de la seva illa, d'acord amb les cartes municipals o les bases en vigor en cada moment.

TÍTOL VIII

Règim transitori

Article 65. Règim transitori general

1. A més de les que preveu el títol II d'aquest llibre I, els subjectes passius que facin activitats de producció o de venda a l'engròs de béns corporals poden efectuar les deduccions de les quotes de l'arbitri insular sobre el luxe suportades en l'adquisició o satisfetes en la importació d'articles o productes que integrin les existències dels subjectes passius en el moment de l'inici de la vigència de l'impost general indirecte canari.

2. Els subjectes passius de l'impost han d'efectuar les deduccions a què es refereix el número 1 anterior dividint-les per parts iguals en cadascuna de les declaracions liquidacions de l'impost general indirecte canari, corresponents al primer any d'aplicació de l'impost.

3. A l'efecte del que disposa aquest article, hi són aplicables els criteris de valoració que s'admeten en l'impost de societats o, si s'escau, en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 66. Règim transitori dels béns d'inversió

1. Els subjectes passius poden efectuar la deducció del 4 per 100 de la contraprestació corresponent a les adquisicions de béns corporals qualificats reglamentàriament d'inversió, la transmissió dels quals hagi estat subjecta i no exempta a l'impost general sobre el tràfic de les empreses.

2. No obstant això, si es tracta de béns la transmissió dels quals ha gaudit de bonificació de l'impost general sobre el tràfic de les empreses, la quantitat que se n'ha de deduir s'ha de minorar en la mateixa proporció aplicable en la bonificació. En els casos d'exempció o no-subjecció a aquest impost, no hi és procedent cap deducció.

3. Aquesta deducció s'ha de referir als béns adquirits durant l'any anterior a l'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari i han d'estar inventariats degudament el 31 de desembre d'aquell any.

4. El dret a la deducció que es regula en els números anteriors s'ha d'aplicar en l'última declaració liquidació corresponent a l'any d'entrada en vigor de l'impost i als tres anys següents per quartes parts.

Article 67. Requisits de les declaracions en el règim transitori

1. Poden fer ús de les deduccions en el règim transitori els subjectes passius de l'impost que estiguin establerts a les illes Canàries.

2. Només determinen el dret a deduir els béns corporals que, en la data d'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari, estiguin integrats en el patrimoni empresarial o professional del subjecte passiu que exerceixi la deducció i que estiguin situats materialment en el territori de les illes Canàries.

A l'efecte que preveu el paràgraf anterior, s'han d'assimilar a béns situats materialment en el territori de les illes Canàries els que, en la data indicada, estiguin en situ-

ació d'exportació temporal i els mitjans de transport matriculats en el territori d'aplicació de l'impost.

3. A l'efecte de les deduccions en concepte d'impost general sobre el tràfic de les empreses regulades en aquest títol VIII, els béns es consideren adquirits i integrats en el patrimoni del subjecte passiu o, si s'escau, transmesos i exclosos d'aquest patrimoni, en la data en què s'hagi produït la meritació d'aquest impost i per la part que correspongui.

4. Sense perjudici de que disposa aquest títol, l'exercici del dret a la deducció està condicionat al compliment de les normes que estableix el títol II d'aquesta Llei en la mesura que siguin aplicables.

La prorrata que s'aplica a aquest efecte és, en tot cas, la que correspon al primer any de vigència de l'impost, i no és procedent la regularització de deduccions per béns d'inversió.

La prorrata aplicable provisionalment durant el primer any de vigència de l'impost és la que resulta si l'impost general indirecte canari ha estat vigent durant l'any anterior.

És requisit imprescindible per a l'exercici del dret a deduir el fet d'estar en possessió de la factura expedida pels proveïdors.

5. Els subjectes passius que no hagin pogut efectuar les deduccions corresponents al règim transitori pel procediment que preveu aquest títol, en haver superat la quantia de les deduccions procedents de l'import de les quotes meritades, poden fer ús del dret a la devolució d'acord amb el que disposen els articles 45 i 46 d'aquesta Llei.

6. S'han de regular reglamentàriament els requisits comptables, formals i el procediment per a l'exercici de les deduccions en el règim transitori.

Article 68. Garanties i exclusions del règim transitori

Per poder practicar les deduccions a què es refereix aquest títol, s'exigeix la justificació que l'impost corresponent als béns adquirits o importats s'ha ingressat en el Tresor o, si s'escau, se n'ha suportat la repercussió en els períodes indicats.

LLIBRE II

Arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa i àmbit espacial

Article 69. Naturalesa

L'arbitri sobre la producció i importació és un impost estatal indirecte que grava la producció o elaboració, així com la importació, de tota classe de béns mobles corporals a les illes Canàries, d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

Article 70. Àmbit espacial

L'arbitri sobre la producció i importació s'aplica en l'àmbit territorial de les illes Canàries, sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals.

A l'efecte d'aquest arbitri, l'àmbit espacial a què es refereix el paràgraf anterior comprèn el mar territorial fins al límit de 12 milles nàutiques definit a l'article tercer de la Llei 10/1977, de 4 de gener, i l'espai aeri corresponent.

TÍTOL PRIMER

Tributació de les operacions subjectes

CAPÍTOL PRIMER

Delimitació del fet imposable

Article 71. Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable d'aquest arbitri la producció o elaboració amb caràcter habitual de béns mobles corporals, fins i tot encara que s'efectuïn mitjançant execucions d'obra, que hagi fet l'empresari en el desplegament de la seva activitat empresarial, així com la importació d'aquests béns en l'àmbit territorial de les illes Canàries.

2. A l'efecte d'aquest arbitri, es consideren incloses entre les activitats de producció les extractives, agrícoles, ramaderes, forestals, pesqueres, industrials i altres d'anàlogues. Així mateix s'hi han de considerar incloses les execucions d'obra que tinguin per objecte la construcció o l'acoblament de béns mobles corporals per l'empresari, amb l'encàrrec previ del propietari de l'obra.

3. A l'efecte d'aquest arbitri, no es consideren operacions de producció o elaboració les destinades a assegurar la conservació o presentació comercial dels béns, considerades com a manipulacions usuales en la legislació duanera.

Article 72. Concepte d'empresari

1. Es consideren empresaris les persones o entitats que duen a terme habitualment activitats empresarials.

2. Són activitats empresarials les que es recullen al paràgraf primer de l'article 5 d'aquesta Llei.

Article 73. Concepte d'importació de béns

1. A l'efecte d'aquest arbitri, s'entén per importació l'entrada dels béns en l'àmbit territorial de les illes Canàries, sigui quina sigui la seva procedència, la finalitat a la qual es destinin o la condició de l'importador.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, es considera també importació l'autorització per al consum a les illes Canàries dels béns que estiguin reglamentàriament en qualsevol dels règims especials a què es refereix l'article 77.

CAPÍTOL II

Exempcions

Article 74. Exempcions en operacions interiors

1. Estan exemptes de l'arbitri:

a) La producció i elaboració de béns naturals que duguin a terme agricultors, ramaders, aqüicultors o armadors de vaixells de pesca, obtinguts directament dels cultius, les explotacions o les captures, quan es venguin, transmetin o lliurin sense que hagin estat sotmesos, abans de la seva transmissió, a cap procés de transformació.

b) Les pintures, els dibuixos, les aquarel·les, els gravats, les estampes, les litografies i les escultures originals realitzades pels seus autors.

c) La producció o elaboració d'articles de primera necessitat destinats a l'alimentació que es determinin reglamentàriament.

d) La construcció de vaixells afectes essencialment a la navegació marítima internacional i els dedicats exclusivament al salvament, a l'assistència marítima o a la pesca costanera, així com els objectes que s'hi incorporin i que siguin necessaris per a la seva explotació, fins i tot l'armament de pesca, sempre que es matriculin a les illes Canàries.

2. Es poden concedir exempcions totals o parcials amb caràcter temporal als béns produïts o elaborats per les indústries instal·lades en l'àmbit territorial de les illes Canàries que pertanyin als sectors econòmics protegits per la Llei 50/1985, de 27 de desembre, d'incentius regionals per a la correcció dels desequilibris econòmics interterritorials.

Article 75. Exempcions relatives a les exportacions i a les operacions assimilades

1. Està exempta de l'arbitri la producció o elaboració de béns a les illes Canàries, enviats amb caràcter definitiu a la resta del territori nacional, qualsevol altre Estat membre de la CEE o bé exportats definitivament a països tercers pel transmissor o per un tercer en nom i per compte d'aquest.

2. Així mateix, està exempta de l'arbitri la producció o elaboració a les illes Canàries de béns destinats a l'aviuallament dels vaixells següents:

a) Els que duen a terme navegació marítima internacional.

b) Els afectes al salvament o a l'assistència marítima.

c) Els afectes a la pesca costanera; l'exempció no s'estén a les provisions de bord.

d) Els que pertanyen a les armades dels estats membres de la Comunitat Econòmica Europea.

3. També gaudeixen d'exempció en aquest arbitri la producció o elaboració de béns a les illes Canàries que es destinin a l'aviuallament d'aeronaus de línies comercials, regulars o irregulars, que pertanyin a les forces armades o que estiguin destinades a activitats de salvament.

Article 76. Exempcions en importacions de béns

1. Estan exemptes d'aquest arbitri les importacions definitives a les illes Canàries dels béns següents:

a) La sang i altres fluids, teixits i altres elements del cos humà per a finalitats mèdiques o de recerca o per al seu processament per a les mateixes finalitats.

b) Els vaixells afectes essencialment a la navegació marítima internacional i interinsular i els dedicats exclusivament al salvament, a l'assistència marítima o a la pesca costanera, així com els objectes que hi estiguin incorporats necessaris per a la seva explotació, fins i tot l'armament de pesca, sempre que es matriculin a les illes Canàries.

c) Les aeronaus destinades a ser utilitzades exclusivament per les companyies que es dediquin essencialment a la navegació aèria internacional i interinsular, i els objectes incorporats a aquestes aeronaus o que s'utilitzin per a la seva explotació i que estiguin a bord d'aquestes.

d) Els productes d'aviuallament que durant la permanència dels vaixells i les aeronaus a les illes Canàries s'hagin consumit o estiguin a bord, sempre que els uns i els altres facin navegació internacional.

e) Els productes que s'utilitzin en l'aviuallament de vaixells i aeronaus que facin navegació internacional, quan siguin importats per les companyies de navegació que utilitzin els uns i els altres.

f) Els bitllets de banc i els títols de valors.

g) Les pintures, els dibuixos, les aquarel·les, els gravats, les estampes, les escultures i les litografies, sempre que es tracti d'obres originals i que la importació la duguin a terme directament els seus autors.

h) Els articles d'alimentació de primera necessitat que es determinin reglamentàriament.

i) Els béns d'equipament d'empreses que pertanyen a sectors econòmics protegits per la Llei 50/1985, de 27 de desembre.

Així mateix, els béns d'equipament destinats a explotacions agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres i els utilit-

zats en potabilitzadores dessalinitzadores i depuradores, així com els destinats a la transformació de residus sòlids, tòxics i sanitaris per a la protecció del medi ambient.

j) Els adobs, les llavors, els insecticides i els plaguicides utilitzats en l'agricultura.

k) Els béns destinats a l'Estat, la Comunitat Autònoma de Canàries i les entitats locals canàries sempre que es manifestin a favor seu i amb la certificació prèvia que s'adquireixen amb càrrec als seus pressupostos. Així mateix, els béns destinats als estats membres de la Comunitat Econòmica Europea.

l) Els medicaments.

m) Els diaris, els llibres i les revistes.

n) Els productes gravats per mitjans magnètics o òptics d'utilització educativa o cultural que es determinin reglamentàriament.

o) L'or en lingots destinat al seu dipòsit en entitats financeres perquè serveixin de suport a l'emissió de certificats acreditatius d'aquests dipòsits.

2. Així mateix, estan exemptes d'aquest arbitri les importacions definitives a les illes Canàries de determinats béns procedents de la CEE, Ceuta, Melilla i països tercers, sempre que estiguin motivades per canvis de residència, tinguin per objecte el compliment de fins d'interès social, serveixin per a finalitats educatives, científiques o culturals, consisteixen en objectes destinats a prospecció comercial, estiguin inclosos en el règim de viatgers i petits enviaments, es tracti d'importacions de béns realitzades en el marc de determinades relacions internacionals, o bé es refereixin a publicacions oficials, impresos i documents diversos.

Per al gaudi d'aquesta exempció, és necessari que els béns importats estiguin entre els que es descriuen a l'apartat 3 de l'article 14 d'aquesta Llei, que l'interessat en sol·liciti l'exempció i que reuneixin les condicions i els requisits que s'estableixin reglamentàriament. Això no és aplicable a les importacions incloses en el règim de viatgers i petits enviaments, quan el valor dels béns acceptats no excedeixi els límits de les franquícies que s'estableixin reglamentàriament.

3. Està exempta la reimportació de béns que hagi fet el qui n'ha dut a terme l'exportació temporal a l'estranger o l'enviament amb caràcter temporal a la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla, sempre que es presentin en el mateix estat en què van sortir.

L'exempció també s'aplica a la reimportació de les despulles i restes de vaixells nacionals naufragats a l'estranger, amb la justificació documental prèvia del sinistre i de la pertinença d'aquests béns al vaixell naufragat.

Si es tracta de béns que no es presenten en el mateix estat en què van sortir perquè han estat objecte a la península, les Illes Balears, Ceuta, Melilla o l'estranger d'una reparació, un treball, una transformació o una incorporació d'altres béns, la seva reimportació només està exempta en els casos següents:

1r Si les operacions que s'indiquen es fan a títol gratuït en virtut d'una obligació contractual o legal de garantia o com a conseqüència d'un vici de fabricació.

2n Si aquestes operacions es fan en vaixells o aeronaus nacionals el lliurament o la importació dels quals està exempt de l'impost general indirecte canari en virtut del que estableixen els articles 12 i 14 d'aquesta Llei.

4. També està exempta la reimportació de béns que hagi fet la persona que els ha enviat temporalment a la península, les Illes Balears, Ceuta o Melilla o els ha exportat temporalment a un Estat de la Comunitat Econòmica Europea, si aquests béns han estat objecte en aquests territoris d'un treball gravat pel mateix tribut o anàleg a l'impost general indirecte canari, sense dret a deducció o devolució.

5. Les importacions en règim diplomàtic o consular d'acord amb la legislació que li sigui aplicable.

6. Les importacions fetes per organismes internacionals reconeguts per Espanya i les que hagin dut a terme els seus membres amb estatut diplomàtic, amb els límits i les condicions que fixen els convenis internacionals pels quals es creen aquests organismes o els acords sobre la seva seu.

7. Els béns importats a l'empara de convenis internacionals vigents a Espanya en matèria de cooperació cultural, científica o tècnica.

8. Les importacions comercials de béns el valor global dels quals no superi el contravalor en pessetes de 14 ecus.

Queden exclosos d'aquesta exempció els productes següents:

a) Els que contenen alcohol.

b) Els perfums i les aigües de colònia.

c) El tabac en rama i manufacturat.

d) Els béns objecte de venda per correspondència.

Article 77. Règims especials d'importació

Estan exemptes d'aquest arbitri les importacions de béns a les illes Canàries que es realitzin a l'empara dels règims especials de tràfic, importació temporal, dipòsit, perfeccionament actiu i transformació sota control duaner, en la forma i amb els requisits que s'estableixin reglamentàriament.

CAPÍTOL III

Meritació

Article 78. Meritació

L'arbitri es merita:

1. En la producció o elaboració de béns en el moment que es posin a disposició dels adquirents.

2. En les importacions, en el moment que s'admeti la declaració per al despatx d'importació, amb el compliment previ de les condicions que estableix la legislació aplicable.

CAPÍTOL IV

Subjecte passiu

Article 79. Subjecte passiu

1. Són subjectes passius d'aquest arbitri les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que importin, produeixin o elaborin els béns mobles corporals.

2. A l'efecte del que preveu el número anterior, es consideren importadors, sempre que es compleixin, en cada cas, els requisits que preveu la legislació que els són aplicables:

1r Els destinataris dels béns importats si en són adquirents, cessionaris o propietaris, o bé consignataris que actuïn en nom propi en la importació d'aquests béns.

2n Els viatgers, per als béns que portin en entrar en el territori de les illes Canàries.

3r Els propietaris dels béns en els casos no considerats en els apartats 1r i 2n anteriors.

4t En defecte dels anteriors, les persones físiques o jurídiques que tinguin la possessió de les mercaderies introduïdes.

Article 80. Responsables

Són responsables solidaris i subsidiaris els subjectes i les entitats que s'esmenten al número 2 de l'article 21 d'aquesta Llei.

Article 81. Repercussió de l'arbitri

1. Els subjectes passius a què es refereix l'article 79 anterior, llevat dels importadors, han de repercutir íntegrament l'import de les quotes meritades sobre els adquirents dels béns objecte de l'arbitri, i aquests estan obligats a suportar-lo sempre que la repercussió s'ajusti al que disposen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries, siguin quines siguin les estipulacions que hi hagi entre ells.

2. La repercussió de l'arbitri s'ha d'efectuar en la factura o el document equivalent.

3. Els qui suportin quotes d'acord amb el que disposa l'apartat 2 anterior tenen dret a exigir l'expedició de factura o document equivalent.

4. La rectificació de les quotes de l'arbitri repercutides es pot fer en els casos i en la forma que es determini reglamentàriament.

Les rectificacions que signifiquin un augment de les quotes no es poden fer després que hagi passat un any de l'expedició de la factura o el document equivalent, quan els destinataris siguin empresaris subjectes passius de l'arbitri, o després del lliurament d'aquests documents en els altres casos.

CAPÍTOL V

Base imposable*Article 82. Base imposable en operacions interiors*

1. La base imposable de l'arbitri en la producció o elaboració de béns mobles corporals està constituïda per l'import total de la contraprestació percebuda amb motiu de la transmissió d'aquests béns.

2. En particular, s'inclouen en la contraprestació els conceptes següents:

a) Les despeses de comissions, envasos, embalatges, ports, transports, assegurances, primes per prestacions anticipades, interessos en els pagaments ajornats i qualsevol altre crèdit a favor de qui fa el lliurament dels béns.

b) Les subvencions vinculades directament al preu.

c) Els tributs i gravàmens de qualsevol classe que recaiguin sobre les operacions gravades, llevat del mateix arbitri.

d) Les retencions d'acord amb dret per l'obligat a fer el lliurament en els casos de resolució de les operacions.

3. Si, per resolució ferma, judicial o administrativa, o d'acord amb dret o amb els usos de comerç, queden sense efecte, totalment o parcialment, les contraprestacions acordades, la base imposable s'ha de modificar en la quantia corresponent.

Article 83. Base imposable en les importacions

En les importacions, la base imposable ha de ser la que resulti d'afegir al «valor en duana» els conceptes següents mentre no hi estiguin inclosos:

1. Qualsevol gravàmen o tributs que es puguin meritjar amb motiu de la importació, amb l'excepció del mateix arbitri, de l'impost general indirecte canari i dels impostos especials.

2. Les despeses accessòries i complementàries, com ara comissions, embalatges, ports, transports i assegurances, que es produeixin fins al primer lloc de destinació o de ruptura de la càrrega.

Article 84. Determinació de la base imposable

1. Amb caràcter general, la base imposable s'ha de determinar en règim d'estimació directa, sense altres excepcions que les que estableixen aquesta Llei i les normes reguladores del règim d'estimació indirecta de les bases imposables.

2. Reglamentàriament, en els sectors o les activitats econòmiques i amb les limitacions que s'especifiquin, es pot acordar l'aplicació de règims d'estimació objectiva per determinar la base imposable.

No obstant això, aquests règims d'estimació objectiva no són aplicables, en cap cas, a les importacions ni a les operacions interiors si l'import de la base imposable de l'any precedent supera els cent milions de pessetes.

CAPÍTOL VI

Quota tributària*Article 85. Tipus de gravamen*

1. El tipus de gravamen està constituït pel percentatge que es fixa per a cada classe de bé moble corporal a les tarifes de l'arbitri, i és el mateix per a la seva importació o producció.

La importació o producció dels béns mobles corporals no especificats a les tarifes tributen al tipus de gravamen del 2 per 100.

2. Els tipus de gravamen estan compresos entre el 0,1 i el 5 per 100. No obstant això, el límit màxim dels tipus de gravamen que s'apliquen a les cigarretes o els havans que continguin tabac és del 15 per 100.

3. El tipus de gravamen que s'aplica a cada operació ha de ser el vigent en el moment de la meritació.

4. Les tarifes de l'arbitri s'han d'establir seguint l'estructura de la nomenclatura combinada aranzelària i estadística, adaptada a la que estigui en vigor a la resta del territori nacional.

5. D'acord amb el que preveu l'article 12 de la Llei general tributària, els tipus de gravamen que estableixen les tarifes de l'arbitri aprovades com a annexos d'aquesta Llei poden ser augmentats pel Govern fins a un límit del 15 per 100 o disminuïts fins a un límit del 30 per 100 del seu import inicial.

Aquesta modificació s'ha de dur a terme, si s'escau, a proposta de la Comunitat Autònoma de Canàries, que ha d'escollir prèviament els cabildos insulars.

Article 86. Quota tributària

La quota d'aquest arbitri és el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen que correspongui.

TÍTOL II

Deduccions i devolucions*Article 87. Deduccions i devolucions*

1. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'arbitri meritades com a conseqüència de les operacions que realitzin les del mateix tribut que hagin suportat en les adquisicions o importacions de béns mobles corporals, en la mesura que aquests béns s'utilitzin en activitats productives subjectes i no exemptes a l'arbitri, sense perjudici del que indica el número 2 d'aquest article.

2. Els qui efectuïn enviaments o exportacions definitius a la resta del territori nacional o a l'estranger, respectivament, tenen dret a la devolució de les quotes suportades pels béns efectivament exportats o remesos a la resta del territori nacional, en la forma que es determini reglamentàriament.

3. Els subjectes passius que no hagin pogut efectuar les deduccions que preveu l'apartat 1 d'aquest article perquè la seva quantia excedia les quotes meritades tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo a favor seu, que hi

hagi el 31 de desembre de cada any, en la forma que es determini reglamentàriament.

TÍTOL III

Obligacions dels subjectes passius

Article 88. Obligacions dels subjectes passius

1. Els subjectes passius empresaris estan obligats a:
 - a) Presentar declaracions relatives al començament, la modificació i el cessament d'activitats que determinin la subjecció a l'arbitri, tot això en els terminis i en la forma que es determinin reglamentàriament.
 - b) Portar la comptabilitat en la forma que es determini reglamentàriament, sense perjudici del que estableix el Codi de comerç, la qual ha de permetre determinar amb exactitud l'import de les operacions subjectes, així com la seva separació segons el tipus de gravamen que correspongui.
 - c) Expedir i lliurar factures o documents equivalents de les operacions en què intervenen, adaptats a les normes generals que regulen el deure d'expedir i lliurar factura que incumbeix els empresaris i professionals.
 - d) Presentar les declaracions i liquidacions corresponents a cada període de liquidació en la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.
 - e) Presentar, a requeriment de la Comunitat Autònoma de Canàries, informació relativa a les operacions econòmiques amb terceres persones.
2. Els subjectes passius no empresaris només estan obligats a presentar les declaracions i liquidacions corresponents en la forma i els terminis que s'estableixin reglamentàriament.

TÍTOL IV

Gestió de l'impost

Article 89. Liquidació

1. L'arbitri s'ha de liquidar en la forma i els terminis que es determinin reglamentàriament. Es poden establir liquidacions provisionals d'ofici fetes per l'Administració tributària.
2. La Comunitat Autònoma de Canàries pot exigir l'arbitri en règim d'autoliquidació.
3. S'ha de determinar reglamentàriament el termini per al pagament dels deutes tributaris des de la recepció de la liquidació efectuada per l'Administració. Si s'estableix el règim d'autoliquidació, l'ingrés del deute tributari s'ha de fer dins el termini assenyalat.

Article 90. Administració competent

La gestió, liquidació, recaptació i inspecció de l'arbitri, així com la revisió dels actes dictats en la seva aplicació corresponen a la Comunitat Autònoma de Canàries.

Aquestes competències de la Comunitat Autònoma de Canàries respecte a l'arbitri sobre la producció i importació es poden dur a terme en qualsevol lloc de l'arxipèlag, fins i tot en els ports i aeroports, sense perjudici de les que corresponguin a les administracions de ports francs i altres òrgans de l'Administració de l'Estat en matèria de control del comerç exterior, repressió del contraban i altres que els atorga la legislació vigent.

Article 91. Tarifes

1. Les tarifes de l'arbitri, incloent-hi els tipus de gravamen a què es refereix l'article 85, són les que figuren en els annexos d'aquesta Llei.
2. Les tarifes de l'arbitri han de contenir un annex en el qual s'han d'especificar els béns mobles corporals, la

producció i importació dels quals n'estan exemptes, en especial els articles alimentaris de primera necessitat exempts d'acord amb el que estableixen els apartats c) de l'article 74 i h) de l'article 76, respectivament.

3. Les adaptacions de les tarifes que siguin necessàries com a conseqüència de la modificació de l'estructura de la nomenclatura aranzelària, sense que impliquin variació de tipus de gravamen, les ha d'aprovar i publicar el Govern de Canàries amb el dictamen previ o a iniciativa del Ministeri d'Economia i Hisenda.

TÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 92. Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions que s'aplica a aquest arbitri és el que regulen la Llei general tributària i les disposicions que la complementen i la despleguen.

LLIBRE III

Incentius fiscals a la inversió

Article 93. Règim transitori del Fons de previsió per a inversions

1. Les societats i altres entitats jurídiques subjectes a l'impost de societats, acollides al règim del Fons de previsió per a inversions d'acord amb les normes especials de l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal de Canàries, tenen dret a la reducció en la base imposable d'aquell impost corresponent a la dotació de l'últim exercici econòmic tancat abans de l'1 de gener de 1992, i a la consolidació de la practicada respecte a les dotacions d'exercicis anteriors que estiguin necessàriament materialitzades en comptes corrents d'efectiu en el Banc d'Espanya o en comptes de dipòsit de títols del deute de l'Estat i valors mobiliaris autoritzats, sempre que aquestes dotacions siguin efectivament invertides en els elements d'actiu a què es refereix el número 2 d'aquest article.

El règim transitori a què es refereix el paràgraf anterior és aplicable, així mateix, als subjectes passius per l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixin activitats empresarials, amb els mateixos requisits.

2. La inversió efectiva de les dotacions es pot fer indistintament en els actius que s'indiquen a continuació:

a) En els elements materials d'actiu fix següents, necessaris per al desplegament de les activitats empresarials del subjecte passiu, sigui quina sigui la seva naturalesa:

Terrenys, construccions i habitatges per a treballadors que siguin necessaris per al desplegament de l'activitat.

Bosc i plantacions arbòries no forestals.

Obres de regadiu o d'establiment o ampliació d'empreses de transformació de productes agrícoles.

Mines i pedreres.

Edificis, instal·lacions i mobiliari.

Maquinària i utilitatge.

Vaixells.

Elements o equips de transport.

Construccions de tipus agrari, ramader i pesquer, magatzems, sitges i cambres frigorífiques.

Laboratoris i equips de recerca.

Equips per a processaments d'informació i ofimàtica.

b) En títols valors o anotacions en compte de deute públic de la Comunitat Autònoma de Canàries, de les cor-

poracions locals canàries o de les seves empreses públiques o els organismes autònoms, sempre que aquestes es destinin a finançar inversions d'infraestructura en el territori canari. A aquest efecte, el Govern de la Nació ha d'aprovar la quantia i la destinació de les emissions, a partir de les propostes que en aquest sentit li formuli la Comunitat Autònoma de Canàries, amb l'informe previ del Comitè d'Inversions Públiques.

c) En la subscripció d'accions o participacions en el capital de societats domiciliades a Canàries que efectuïn en aquest territori activitats incloses en els sectors que es determinin reglamentàriament a proposta de la Comunitat Autònoma de Canàries.

d) En terrenys que es destinin, en un termini màxim de tres anys, a la construcció d'habitatges de protecció oficial.

e) Fins a un 20 per 100 del seu import en adquisicions corrents de béns o en la satisfacció de despeses financeres derivades del finançament de la compra d'actius fixos.

3. La inversió de les dotacions s'ha de fer durant els cinc anys següents a l'1 de gener de 1992, si bé la de cada any ha de ser, com a mínim, de la cinquena part de la quantia d'aquella.

4. Els subjectes passius han de mantenir en el seu poder els títols a què es refereixen les lletres b) i c) del número 2 anterior almenys durant els cinc anys consecutius.

Aquest termini no es considera interromput si abans que aquest s'acabi es produeix l'amortització, el bescanvi, la conversió o la transmissió dels valors, sempre que l'import rebut es destini, en un termini màxim de sis mesos, a l'adquisició d'actius que es consideren a les lletres a), b) i c) del número 2 d'aquest article. En cas que es destini a l'adquisició de nous valors, aquests han de romandre en poder del subjecte passiu el temps que sigui necessari per completar els cinc anys.

5. A partir del primer exercici econòmic en què no sigui aplicable en cada cas el règim a què es refereix el número u d'aquest article, les amortitzacions corresponents als béns afectes al Fons de previsió per a inversions i les d'aquells altres l'adquisició dels quals es produeixi com a conseqüència del que disposa el número dos, queden alliberades de l'obligació de reinversió.

6. Tampoc no s'exigeix la reinversió del producte de l'alienació, que preveu l'article 46 del text refós de l'impost de societats aprovat pel Decret 3359/1967, de 23 de desembre, sense perjudici del còmput de les plusvàlues o minusvàlues que es puguin produir en aquesta alienació.

7. Les societats i altres entitats jurídiques que tinguin aprovat per l'Administració un pla d'inversions anticipades poden continuar dotant el Fons de previsió per a inversions fins al compliment d'aquest pla, i després s'ha d'aplicar, respecte a les inversions efectuades, el que disposen els números 5 i 6 anteriors.

8. Una vegada comprovades les inversions a què es refereix el número 2 o transcorregut el termini per a la seva comprovació, el saldo del compte fons de previsió per a inversions es pot destinar:

a) A l'eliminació de resultats comptables negatius. L'eliminació ha de tenir la consideració de sanejament financer fet amb càrrec a fons propis, a l'efecte de la compensació de pèrdues que estableix l'article 18 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats.

b) A l'ampliació del capital social.

c) A la reserva legal que estableix l'article 214 del Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats anònimes.

d) A reserves de lliure disposició si la reserva legal està totalment dotada.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, no es pot disposar de la part del Fons de previsió per a inver-

sions aplicada segons el que disposa la lletra e) del número 2 d'aquest article fins al dia 1 de gener de 1997.

Article 94. Deducció per inversions a Canàries

1. Les societats i altres entitats jurídiques subjectes a l'impost de societats, amb domicili fiscal a Canàries, es poden acollir, a partir del primer exercici econòmic tancat després del 31 de desembre de 1991, i en relació amb les inversions fetes i que romanguin a l'arxipèlag, al règim de deducció que preveu l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, d'acord amb les peculiaritats següents:

a) Els tipus aplicables sobre les inversions realitzades han de ser superiors en un 80 per 100 als del règim general, amb un diferencial mínim de 20 punts percentuals.

b) La deducció per inversions ha de tenir com a límit màxim el percentatge que s'indica a continuació de la quota líquida que resulta de minorar la quota íntegra en l'import de les deduccions per doble imposició i, si s'escau, les bonificacions previstes a l'article 25 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats. Aquest percentatge sempre ha de ser superior en un 80 per 100 al que per a cada modalitat de la deducció per inversions es fixi en el règim general, amb un diferencial mínim de 30 punts percentuals.

2. El règim de deducció per inversions d'aquest article és aplicable a les societats i altres entitats jurídiques que no tinguin el domicili fiscal a Canàries, respecte als establiments permanents situats en aquest territori i sempre que les inversions corresponents es realitzin i romanguin a l'arxipèlag.

En aquest cas, el límit màxim de deducció sobre la quota líquida a què es refereix la lletra b) del número 1 anterior s'ha d'aplicar amb independència del que correspongui per les inversions que s'acullen al règim general.

El mateix criteri s'ha de seguir respecte a les inversions fetes en el territori peninsular o les Illes Balears, mitjançant establiments permanents, per les entitats domiciliades a Canàries.

Així mateix, aquest règim de deducció per inversions és aplicable a les persones físiques que duen a terme activitats empresarials o professionals a Canàries, amb els mateixos condicionants i les restriccions que estableix la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a l'aplicació als subjectes passius d'aquest impost dels incentius o estímuls a la inversió que s'estableixen en l'impost de societats.

3. A més dels elements que donen dret a la deducció en el règim general, les inversions es poden fer igualment en elements d'actiu fix usats, que no hagin gaudit anteriorment de la deducció per inversions a la resta del territori nacional, quan suposin una millora tecnològica evident per a l'empresa, en la forma i amb els requisits que es determinin reglamentàriament.

4. En el que no s'oposi al que estableixen els números anteriors d'aquest article, cal atènyer-se al que disposa la normativa general de la deducció per a inversions que regula la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats i disposicions complementàries.

LLIBRE IV

Règim de les inversions públiques a Canàries

Article 95. Compensació del fet insular

D'acord amb el que preveuen l'article 138.1 de la Constitució espanyola i l'article 54 de l'Estatut d'autonomia de Canàries, es consideren d'interès general, a l'efecte de la inclusió dels crèdits corresponents en els pressupostos generals de l'Estat, les obres d'infraestructura i les instal-

lacions de telecomunicació que permetin o facilitin la integració del territori de l'arxipèlag amb la resta del territori nacional o interconnectin els nuclis urbans principals de Canàries o les diferents illes entre si.

La posada en vigor del sistema fiscal que estableix aquesta Llei no ha d'implicar cap menyscabament de les assignacions complementàries que preveu l'article 54 de l'Estatut de Canàries.

Article 96. Distribució del Programa d'inversions públiques

En cada exercici, el Programa d'inversions públiques que s'executi a Canàries s'ha de distribuir entre l'Estat i la Comunitat Autònoma de manera que les inversions estatals no siguin inferiors a la mitjana que correspongui per al conjunt de les comunitats autònomes, excloent d'aquest còmput les inversions que compensin del fet insular.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—L'import de la recaptació de l'arbitri sobre la producció i importació a Canàries l'ha de lliurar la Comunitat Autònoma als cabildos insulars perquè sigui distribuït entre les corporacions locals Canàries, d'acord amb els criteris i les disposicions aplicades respecte a l'import de la recaptació de la tarifa general de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies a les illes Canàries o pel que disposin les lleis territorials que ho regulin.

Segona.—Continua vigent la tarifa especial a l'entrada de mercaderies, en els termes que preveu l'article 6 del protocol 2 del Tractat d'adhesió. El Govern de la Nació, tenint en compte les circumstàncies que puguin concórrer en l'economia canària, ha de plantejar a la Comissió Europea la prolongació més enllà de l'1 de gener de 1993 de la vigència de la tarifa especial per a un període de temps limitat, així com la seva extensió als productes sensibles, segons les previsions de l'article 6.3 d'aquest protocol número 2 del Tractat d'adhesió.

Tercera.—El percentatge de la recaptació líquida de l'impost general indirecte canari corresponent als cabildos insulars, segons el que preveu l'article 64 d'aquesta Llei, s'ha de distribuir entre aquests d'acord amb el que estableix la Llei 42/1985, de 19 de desembre, sobre criteris de repartiment dels ingressos procedents de tributs regulats en el capítol II del títol III de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal.

Quarta.—Per a tot el que no preveu aquesta Llei, i en especial pel que fa a matèries duaneres, cal atènyer-se al que disposen les disposicions vigents a la resta del territori nacional mentre no s'oposi al que aquesta estableix.

Cinquena.—L'exempció a què es refereix el número 20 de l'article 48.1, a), del text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats és aplicable en els mateixos termes i les condicions, si les operacions a què es refereix estan exemptes de l'impost general indirecte canari.

Sisena.—Els beneficis fiscals establerts amb anterioritat a la vigència d'aquesta Llei no tenen efectes en relació amb l'impost general indirecte canari i l'arbitri sobre la producció i importació de mercaderies.

Setena.—L'Administració tributària de l'Estat i la Comunitat Autònoma de Canàries poden convenir el règim de col·laboració que sigui procedent per a l'exacció dels impostos indirectes que considera aquesta Llei.

Vuitena.—U. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els tipus de l'impost general indirecte canari queden fixats de la manera següent:

1. El tipus zero s'aplica als lliuraments de béns i prestacions de serveis que s'esmenten a l'article 27, 1, a).
2. El tipus reduït és del 2 per 100.
3. El tipus general és del 4 per 100.

4. Els tipus incrementats es fixen en el 12 per 100 i en el 24 per 100.

Dos. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar els tipus de gravamen que regula l'apartat anterior dins els límits que preveu l'article 27 d'aquesta Llei.

Aquestes modificacions s'han de fer, si s'escau, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries, que ha d'escoltar prèviament els cabildos insulars.

Novena.—Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar el límit quantitatiu que fixa l'article 49, 1, d'aquesta Llei i, si s'escau, el règim de tributació de l'autoconsum a l'impost general indirecte canari.

Les modificacions a què es refereix l'apartat anterior s'han de fer, si s'escau, a iniciativa de la Comunitat Autònoma de Canàries.

Desena.—U. El Govern, amb l'informe previ de la Comunitat Autònoma de Canàries i sense perjudici del que estableix l'apartat següent, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Dos. La Comunitat Autònoma de Canàries, d'acord amb el que preveu l'article 32 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Autònoma de Canàries, ha de regular reglamentàriament els aspectes relatius a la gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció de l'impost general indirecte canari i de l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries, així com els relatius a la revisió dels actes dictats en la seva aplicació.

Tres. S'atribueix als òrgans competents de la Comunitat Autònoma de Canàries la competència per contestar les consultes tributàries relatives a l'impost general indirecte canari i a l'arbitri sobre la producció i importació a les illes Canàries formulades a l'empara de l'article 107 de la Llei general tributària, si bé en aquelles que tinguin una resposta que afecti altres impostos o hi tinguin transcendència, així com, en tot cas, en les relatives a la localització del fet imposable, és necessari l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Onzena.—Les ordres ministerials a què es refereix l'article 18 de la Llei general tributària, relatives a la interpretació o l'aclariment de les disposicions concernents a l'impost general indirecte canari les ha de dictar el Ministeri d'Economia i Hisenda, a instància o amb l'informe previ de la Comunitat Autònoma de Canàries.

Dotzena.—1. A l'efecte del que disposa aquesta Llei, es considera:

Primer.—Navegació marítima internacional: la que realitzin vaixells a través d'aigües marítimes en els casos següents:

- a) Quan partint de Canàries o d'un país estranger acabi en un altre país o viceversa.
- b) Si les embarcacions estan afectes a la navegació en alta mar i es dediquen a l'exercici d'una activitat industrial, comercial o pesquera, diferent del transport, sempre que la durada de la navegació sense escales excedeixi les quaranta-vuit hores.

Segon.—Navegació aèria internacional: la que s'efectuï a partir de Canàries o d'un país estranger amb destinació a un altre país o viceversa.

Tercer.—Productes d'avituellament: les provisions de bord, els combustibles, els carburants, els lubricants i altres olis d'ús tècnic i els productes accessoris de bord.

S'entén per:

- a) Provisions de bord: els productes destinats exclusivament al consum de la tripulació i dels passatgers.
- b) Combustibles, carburants, lubricants i altres olis d'ús tècnic: els productes destinats a l'alimentació dels òrgans de propulsió o al funcionament de les altres màquines i aparells de bord.
- c) Productes accessoris de bord: els de consum per a ús domèstic, els destinats a l'alimentació dels animals

transportats i els consumibles utilitzats per a la conservació, el tractament i la preparació a bord de les mercaderies transportades.

Quart.—Dipòsits normals de combustibles i carburants: els comunicats directament amb els òrgans de propulsió, màquines i aparells de bord.

Cinquè.—Península: el territori peninsular espanyol.

2. Es considera assimilada a la navegació internacional, marítima o aèria, la realitzada per vaixells o aeronaus que partint de Canàries acabi a la península, les Illes Balears, Ceuta i Melilla o viceversa.

Tretzena.—Els béns subjectes a l'impost especial d'alcohols i cerveses a Canàries no poden tenir una imposició superior a la vigent en cada moment a la resta del territori nacional.

DISPOSICIONSTRANSITÒRIES

Primera.—En els exercicis que es tanquin en els anys 1992 i 1993, el tipus aplicable a la deducció per inversions, segons el que disposa la lletra a) de l'article 94 d'aquesta Llei, no pot ser inferior al 30 per 100.

Segona.—No estan subjectes a l'impost general indirecte canari:

1. Les operacions subjectes a l'impost general sobre el tràfic de les empreses i a l'arbitri insular sobre el luxe la meritació de les quals s'hagi produït abans de l'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari.

2. Les vendes d'habitatges de protecció oficial concertades i documentades en escriptura pública abans de l'1 de gener de 1992 i aquelles amb uns contractes que s'hagin presentat per al visat administratiu preceptiu abans d'aquesta data davant l'òrgan competent en matèria d'habitatge.

La no-subjecció que estableix el paràgraf anterior no impedeix el dret del venedor a la deducció per les quotes de l'impost general indirecte canari que, si s'escau, li siguin repercutides com a conseqüència d'operacions relacionades amb l'edificació d'aquests habitatges.

Tercera.—A l'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari, i sempre que els béns a què es refereixin hagin estat posats a disposició dels adquirents, es consideren meritades la totalitat de les quotes de l'impost general sobre el tràfic de les empreses que graven les operacions següents:

1. Els contractes d'arrendament venda.

2. Els contractes d'arrendament financer i els altres arrendaments amb opció de compra quan l'arrendatari s'hagi compromès a exercir aquesta opció abans de l'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari.

3. Les vendes d'habitatges amb pagament ajornat del preu.

No obstant això, els subjectes passius poden efectuar l'ingrés de les quotes tributàries, en la forma que es determini reglamentàriament, en acabar el trimestre natural en què siguin exigibles els pagaments posteriors a l'entrada en vigor de l'impost general indirecte canari.

Quarta.—Les deduccions o, si s'escau, les devolucions derivades de l'aplicació del que disposa el títol VIII del llibre I d'aquesta Llei tenen la consideració de rendiments o ingressos a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost de societats.

La imputació temporal d'aquests rendiments o ingressos s'ha de fer en el període en què es facin efectives.

Cinquena.—La determinació de les quotes mínimes que han d'ingressar els subjectes passius que optin pel règim simplificat regulat en el títol III, capítol primer, del llibre I d'aquesta Llei, s'ha de calcular de manera que comprenguin les deduccions per règim transitori que preveu el títol VIII d'aquest llibre. En cap cas aquestes quotes mínimes no poden experimentar minoracions com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes deduccions.

Sisena.—Durant els deu primers anys d'aplicació de l'arbitri sobre la producció i importació a Canàries en queda exempta la producció o elaboració de béns mobles corporals a les illes Canàries.

Setena.—El que disposa la disposició derogatòria s'entén sense perjudici del dret a exigir els deutes tributaris meritats abans de l'1 de gener de 1992, que continuen subjectes a la legislació que es deroga per aquesta Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions, legals o reglamentàries, que s'oposin al que la Llei estableix i, en particular, les següents:

a) L'article 24 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal de Canàries, pel qual es creava l'arbitri insular sobre el luxe; l'Ordenança per a l'exacció de l'arbitri insular sobre el luxe, aprovada per la Resolució del Ministeri d'Hisenda de 27 de març de 1981 i altres disposicions complementàries.

b) L'article 22 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, i el text refós de l'Ordenança general per a l'exacció de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies a les illes Canàries, aprovat per la Resolució del Ministeri d'Hisenda de 30 de novembre de 1972, les dues disposicions relatives a la tarifa general de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies, així com les altres disposicions complementàries.

c) L'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, pel qual es regulava el règim especial de la previsió per a inversions a Canàries.

d) El Reial decret 2600/1979, de 19 d'octubre, pel qual s'harmonitza l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, relatiu a la deducció per inversions, i l'article 21 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol.

2. El que preveu l'apartat anterior s'entén sense perjudici del que disposa la disposició transitòria setena.

DISPOSICIÓ FINAL

1. S'autoritza el Govern de la Nació per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei sense perjudici del que preveu l'article 91.

2. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1992.

Fins a aquesta data s'han de continuar exigint a les illes Canàries l'impost general sobre el tràfic de les empreses i l'arbitri insular sobre el luxe, els quals han de quedar suprimits definitivament, en l'àmbit de les illes Canàries, a partir de llavors, així com les seves disposicions complementàries.

3. No obstant el que disposa el número anterior, l'arbitri sobre la producció i importació a Canàries s'ha de començar a aplicar el dia 1 de juliol de 1991, data a partir de la qual queda definitivament suprimida la tarifa general de l'arbitri insular a l'entrada de mercaderies.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 7 de juny de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Annexos omesos)

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el BOE núm. 254, de 23-10-1991.)